

יחד בקדושי ודביקות. והא קמ"ל ביאת שמשו מעכבתו מלאכול בתרומי פי' זה שאינו הולך באמת בדרכי ה' שאין לו כסירות השמש דהיינו הקדוש זה מעכבו מלאכול בתרומי: ואין כפרתו כו' ר"ל כפי' רמז על ביאת משיח שהוא ע"י תשוב' וכפרי' על עוונותינו כדאיתא בזוהר הקדוש דבתשוב' תליא מלתא. זה אין מעכבו מלאכול בתרומי דהיינו לשחוב הקדושי והדביקות: כי גם בגלות המר אם יחזיק בעבודתו יתצרך וישו בתשוב' שלימי' על עוונותיו לתקן את כל איבריו וגידיו לקדש ולטטר אותם במאכלים כשרים ושלא להכניס לתוך מעיו מאכלים חסורים ויקדש חזריו בכל אופנים וזה גם עתה בגלות לירי רוח הקודש חשו דלמרינן תפילת אבות תקנום ואיתא כנגד תמידין תקנו: והכל אחד דאברהם תיקן תפילת השחר ויחאק תפילת מנחה והן כנגד תמידין: את הכבש אחד תעשה צבוקר כו' דהיינו שהם תיקנו לנו שיהי' לנו קיום בגלות ע"י כבש' דרחמנא דהיינו סודות התור' ואורות גדולים שנלך בהם להגות בהם תמיד יומם וליל': ויעקב תיקן תפלת ערבית כנגד אברים ופדרים רמז אחר שנתקן את אבריו החיצונים והפנימים במאכלים כשרים כו"ל נוכל ג"כ להתקין ולאחז בהקדושי היוצא לנו מזה שאנחנו לריכין לדבק עצמינו בהשכיני' הקדושי' ע"י מעשים טובים וע"י התור' הקדושי' ללמד' לשמה: וזהו ואת יהודה רמז לשם הקדוש שם הוי' צ"ה וצ"ש שלח להראות לפניו גושה: דשם הוי' מקום וחלק בשכיני' שורש שכינת' כאשר פרשנו דברי המדרש שנתן לה לכתובת'. והיינו שיעקב אבינו ע"ה הוי' מדבק עצמו בהשכיני' ע"י מעשיו הטובי' שהיה מקדש עצמו לשמו הגדול: וזהו שפרש"י לתקן לו בית תלמוד ר"ל שיהי' הלימוד מתוקן לשמה שמשם תלך הורא' ועי"ז אנחנו חיים וקיימים בגלות המר הזה: וזהו כי בי ירבו ימך ר"ל אם ירבו ימך בגלות חלילה ויהי' באופן שתהיו דבוקים בי כו"ל אזי: ויוסיפו לך שנות חיים: דאיתא בגמ' שיתא אלפי שני הוי' כו' שני אלפים ימות המשיח. ובעו"ה יאלו מה שיאלו ומצער לנו הכתוב שיתוספו לנו השנים א"ה צביאח משיחנו במהרה דהיינו ששנה אחת יתגדל ויארך כמו שנים הרבה ושנות חיים ושלוש יוסיפו לנו צבאלתינו קרוב'

BE
ARE
FOOD
YOU
EAT

כאברהם אמרי לי אחותי את מחמת שעתה בגלות המר הזה אף שקשה עלינו השעבוד ועול הגלות אעפ"כ השכיני' היא ציינו ויש בנו כח לדבק עם השכיני': וזה רמז שלא נלקח' רבקה לאבימלך לרמז על השכיני' הנקרא רבקה לא נלקח' ראה לומר שאין להם אחי' בה ואמר לה אמרי לי אחי ר"ל שהשכיני' ישתעשע עמו כמו אם: וזהו ויהי כי ארכו לו הימים ר"ל אחר שאנחנו בגלות המר הזה ימים רבים. וישקף אבימלך בעד החלון רמז ע"פ מה דאיתא בספרים אלל סיסרא ונשקפ' בעד החלון ואיתא בספרים שהי' לה ראה על זה שנתפס במלחמי': וזהו ג"כ הפי' כאן וישקף אבימלך ר"ל שגם החיצוני' יש להם ראי' על זאת שהנה יחאק מנאק את רבקה אשתו שהם רואים שגם בגלות המר יש לנו שעשועים עם השכיני' ואנחנו דבוקים בה והיא בנו וזהו ותאמר שרה לחוק עשה לי חלקים כל השומע יחאק לי: ד"חאק רמז על הגלות שהוא אחיות קן חי שאנחנו קלים בחיינו בגלות המר ואומרת השכיני' כל השומע ר"ל מי שישמע לי להחזיק בי ובקדושתי יכול לבא לירי שחוב ושמהו וחדוה וקדושי' גם בגלות המר: וזהו מאימתי קורין את שמש בערבית ר"ל אימתי אפשר לנו שנהי' יכולים לקרות להשי"ת שישמע לנו את כל תפילתינו: בערבית ר"ל בגלות המר שהוא חושך וערב לילי': משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתם פי' הכהנים היינו לדיקים בשעה שיכנסו במדרגי' זאת לשחוב קדושי' ודביקות: בתרומתם שיעלו את השכיני' שרמז תרומי' תרו"ם ה"א זה נקרא אכילי' ע"ד שנאמר באברהם אבינו ע"ה והוא עומד עליהם תחת העץ ויאלו דהמלאכים לא נתנה להם תור': וכשבאו אלל אברהם שהיו שומעים מפיו דברי תור' שהוא עץ החיים: ויאללו פי' הקדושי' הזאת שהיו שואבים הוי' אכילתם. ומקשה הגמ' מכדי כהנים אימת אוכלים בתרומי' משעת זאת הכוכבים ר"ל אימת יהי' המדרגי' זאת שהיו שואבים קדושי' ודביקות גמור משעת זאת הכוכבים פי' כשיבא משיח לדיקנו. ויתנשא מזלם של ישראל ע"ד דרך כוכב מיעקב שזה רמז על משיח לדיקנו שיבא במהרי': ליתני זאת הכוכבים כי גם שעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתם היא בשעת זאת הכוכבים כו"ל. ומשני מלתא אגב אורחא קמ"ל פי' התנא משמיטנו ע"י שילך אדם באורח מישור דרכי ד' ותורתו הקדושי' וזהו אגב אורחא ר"ל אגב שילך באורחות הלדיקים יכול ג"כ לשחוב קדושי' גדולה ולהגיע לרוח הקדוש גם עתה בגלות: וזהו אימת הכהנים כו' משעת זאת הכוכבים ר"ל באמת עיקר הקדושי' והדביקות יהיה א"ה צביאח משיח לדיקנו אז יהי' עיקר הקדושי' ע"י תרומי' תרו"ם ה"א ואז יהי' שפה ברורי'

HAPPINESS
END IS
COMING
true
HAPPINESS

פרשת ויהי

ויקרי יעקב בארץ מצרים כ"ל ע"פ דאיתא בגמ' אמרו עליו על ר"ח ב"ד כשהי' מתפלל על החולה הוי' אומר זה חי כו' אמרו לו מנין אתה יודע. אמר אם תפילתי שגורה בפי היא

לו ית"ש על חסדו הגדול שמעלי עלי כאלו הי מאתי והבן :

או יאמר

שימו כבוד תהלתו נראי פי היות התחלות אדם בעבודת הבורא ז"ה בודאי אינו יכול תיכף בהתחלתו עלות במדרגת עליונים כי עדיין סבבוהו זרים במחשבתו הדבוקי בעה"ז השפל ובהכליו אצל לריך אדם מקודם לפנות מהשבתו ולזמר ערי"ם המה הקליפות המגלגלים אותו מעבודתו ולזה לריך עבודי רבה ואח"כ יפנה עלמו לעלות במחשבת קדושים ביחודי וכווי עליונים ואז נחשב לו אות' העבודי שעצ' בתחילתו והוא לזמר ערי"ם כאותה העבודי החשובי העיקרית שעול' בה לתכליתו כיון שכוחותו הכל לש"ש והכל אי' וזהו זמרו כבוד כו' פי כ"ל שהעבודי של זמיר ערי"ם הוא חשוב כמו שימו כבוד תהלתו שתהלי נקרא המדרגי' הגדול' של הלדיק שמאיר לעולמות עליונים ותהלי הוא לשון אור כמו עשייתו תהל אור וזהו ג"כ הפי' כאן ויחי יעקב בארץ מזרים ששם הי' עבודתו במדרגת קטנות וזה רמז שבע עשרה שנה גי' עו"ב שהוא השם הקדוש במ"ק מחמת שהי' בארץ מזרים מקום הקליפות והי' עיקר העבודות לזמר ערי"ם אעפ"כ הי' נחשב לו זה כאשר שותתו שהי' עובד בהם במדרגיג' גדולות וזהו ויחי ימי יעקב שני חייו פי' שזה הי' נחשב לו במנין שאר שנותיו בשוה כנ"ל :

או יאמר

ימי יעקב שני חייו כו' לפי שעיקר הסיוות של הלדיק הם אות' הימים שמוסף בהם אור העבודי והם נקראים ימים ע"ד שנאמר ויקרא אלמים לאור יום וזהו ויחי ימי יעקב פי' הימים שהי' מוסף בהם אור הם היו עיקר שני חייו וק"ל :

או יאמר

ויחי כו' ונקדים לפרש הפסוק הודו לדי' כי טוב כו' דהנה הלדיק ע"י תפלתו הזכה והגלו' הוא ממשיך את הבורא ז"ה וז"ש לעוה"ז : והרי הוא כמו שמביא שמו הגדול אל הקטנות כי עיקר גדולתו על השמ"י כבודו וגדולתו על כל העולמות והלדיק ממשיכו לזה העולם הוא כמו קטנות והשם הקדוש בקטנות גימ' י"ז : אך עי"ז שממשיך את הבורא לעוה"ז אזי מלאה הארץ חסדו בהשפעות וברכות ועובות הרב' וזה הודו לדי' היינו שתפלתו לפניו והודו לו' כי טוב ר"ל הגם שתביאו אותו ית"ש ויתעלי' כמו אל הקטנות דהיינו השם הקדוש הוי' ז"ה בקטנות גימ' טוב כנ"ל כי לעולם חסדו ר"ל כי עי"ז תפעלו להמשיך לעוה"ז חסדו היינו השפעות חסדים וטובות : וזהו ויחי יעקב בארץ מזרי' שבע עשרה שנה ר"ל ע"י שם הקדוש שהמשיך למטה והוא גי' י"ז :

היא מקובלת : לכאורה מלת שגור' צפי אינו מובן הי' לו לומר אם תפילתי יואל מפי בלי גמגום בידוע שהיא מקובלת : אך הענין הוא דהני' לכאור' יש להבין הסיבה הזאת שהלדיק מתפלל על החולי' והוא מתרפא ונראי' הדבר כמו השתנות חלילה אלל הבורא האחד הפשוט האמיתי וחלילה לחשוב ולומר כך : אך הענין דהנה כל העולמות וכל הנבראים היו מתחילי' קודם בריאת העולם בכה הא"ם ז"ה : ואח"כ כשעלה ברזונו הפשוט לבוראם הו"יאם נמח אל הפועל : וכל מה שהי' הוא שהי' בכה הא"ם ז"ה ונמלא ארץ כאן שום השתנות כי כל זאת הי' בכה הא"ם שזה הי' חולי' והלדיק יתפלל עליו ויעתר בתפלתו והוא שהקב"ה מתאזהר לתפלתו של לדיקים שע"י התפילי' הלדיק מתדבק בהבורא יתעלי' וזה תענוגו של מקום שהלדיק עולה ומתדבק בו : וזאת' בספרים הטעם שאנו רואים שלפעמים באים שני בני אדם ואוהבים זה את זה מאוד גם שלא היו מכירים זה"ל מקודם כ"ח עתה מקרוב בלו ונתוועדו יחד ושיהם דבוקו יחדיו באהב' רבה : והטעם מחמת שהיו שכנים זה אלל זה בישיבתם בג"ע יחד ועתה בבואם להדדי נתעורר בהם אהבה הישגי' שהי' בהם בג"ע : וזהו שאמי' ר"ח ז"ד אם תפילתי שגור' ר"ל התפילי' הזאת שאני מתפלל עתה היא שגור' צפי כמו דבר הרגיל שהורגל בה כבר : ומה הוא ההרגל היינו מה שהזכרנו לעיל שהי' הדבר הזה והתפילי' הזאת והלדיק היו כולם בכה הא"ם ע"ד שני לדיקים שאוהבים זה"ל מחמת שהיו ביחד : בידוע שהיא מקובלת מחמת שכבר הי' בכה הא"ם ז"ה ואין השתנות לפניו חלילי' : ואם אין תפילתי שגור' צפי נמלא לא היתה התפילי' הזאת בכה הא"ם רק האדם מעלמו הוא מתפלל בידוע שהוא מטורף : והנה עיקר החיות של הלדיק היא ע"י התפילי' שע"י הוא מתדבק בהבורא יתעלי' כנ"ל וידוע שע"י שם הקדוש היואל מפסוק יאל' השמים ואלת' הארץ נברא העולם והוא גי' עו"ב : ועיקר תפילת הלדיק היא על השכיני' הקדוש' : וזהו ויחי יעקב בארץ מזרים : מזרים לשון מיר'ים דהיינו ע"י שהי' מנער עלמו על גלות השכיני' הנקראת ים עי"ז הי' לו חיות שהי' מתדבק בהבורא ז"ה' שבע עשרה שנה פי' שכל זאת הי' בכה הא"ם בתחילת הבריאי' כשברא כל כל הנבראים וכל העולמות ע"י שם הקדוש שהוא גי' י"ז כנ"ל שבו נברא העולם : וזהו ברוך ד' אשר לא הסיך תפילתי שאני מתפלל לא הסיך אותה ממני מחמת שהי' אז בכה הא"ם ז"ה וממילא היא מקובלת : וחסדו מאתי פי' ועל כל זאת אודה יהי מאחר שהי' התפילי' הזאת בכה הא"ם נמלא שאין זה מחמתי מלד פעולתי שהי' ראוי' להנתולי' שבר על זה ואעפ"כ נותנלי' הסי' שבר כאלו היתה הפעול' ממני' והוא חסדו מאתי שאודי

Recall
as
128
Habit
as
128

Handwritten notes in the left margin, including the number 7 and other illegible characters.

WUE
ACE

שהבחי' צידו לדבר בלשונו כרלונו וירא מנוחה פי' ואדם משבר כח תאוותו ואין רואה רק שיהי' לו מנוחה מהתאוות והמחשבות זרות עיי' גורם לו: כי טוב פי' שיש לו השפעות משם הרחמים שהוא גימי טוב: חסו ויחי יעקב בארץ מנרים פי' עיי' שהי' משבר כח התאוות היל"ה"ר הנקראים ארץ מנרים שהיא הקליפי' עיי' הי' לו חיות והשפעה מהשם הרחמים שהוא גימי שבע עשרה כ"ל וק"ל *

years → between 1914 → 1938 approx.

או יאמר ויחי יעקב בארץ מנרים כו' דליתא בגמ' שהירח היתה טוענת לפני הקב"ה הארץ אפשר לשני מלכים להשתמש בכתר אחד אמר לה הקב"ה לכו מעטיו עמך אמר' לפניו רבש"ע בשביל שאמרתי דבר הגון לפניך אתה אומר לי כך אמר לה הקב"ה עתידין לדיקים שיקראו בשמך דוד הוא הקטן שמואל הקטן ראה שאינה מתפייסת אמר הקב"ה הביאו עלי פפרה על שמעתי את הירח עכ"ל הגמרא ונראה לפרש כי ידוע שהשמש והירח הם שני עולמות שני שמות הקדושים וליתא אשר נשיא יחטא ודרשו מז"ל אשרי הדור שהנשיא יחטא ולכאורה אינו מובן ונראה פירושו כי הלדיק נקרא נשיא ע"ד נשיא חלקים אתה בתוכינו והנה הלדיק הוא במדרגתו הגדול למעלי מן העם וידוע דשני מעלות יש בקטנות וגדלות וקטנות היא מדרג' קטנה והעיקר הוא הגדלות כמשל התינוק כשהוא בקטנות אין רוח אצלו נוח' הימנו כ"כ שעדיין אינו יוכל להבין כלום וכשהבין בלא חל הגדלות אזי רוח אצלו נוח' הימנו שיוכל להבין וללמוד ולפסל כן זריחת הצורה יתברך שמו כאלה הגדלות הוא בקטנות אין יראתו והאכזר שלימי' אלל כשבר' חל הגדלות אזי נתחזק אהבי וירא' שלו ורוח המון עם אינם יכולים להבין עמ' לעבודת השי"ת מגדול הגשמיית שלהם שגשמיים ביותר והלדיק הולך ומתגבר תמיד בגדלות וזכיראם: וליתא בגמרא על פסוק טבעו בארץ שעריה שמחו בני קרה משל לשפח' שאבד' קיתון של חרס בתוך הבאר ואח"כ הלכ' בת מלך והפילה קיתון של זהב בתוך אותו הבאר שמחה אותה השפחה ע"ש כן הוא המשל כאן שהעולם אינם יכולים להגבי' עלמם לעבודתו ולכן הקב"ה ברחמיו שולח חי' חטא להלדיק כדי שיבוא גם הוא בקטנות ואחר שהלדיק יתגבר להעלות את עלמו לקדושתו יגביה גם את העולם עמו חסו אשרי הדור אשר נשיא יחטא למען עיי' יתגשאו כל העולם עמו בחזירתו להגביה עלמו בקדושתו: וזהו פי' הגמרא ר"ע כשהי' מתפלל בזכור היה מקלר ועולה ר"ל שהי' מקטין אי"ע אל הקטנות והחזיק עלמו שהי' מקלר בעבודת הבורא: ועולי אח"כ ומגבי' את העולם עמו וכשהתפלל ביחיד ר"ל כשהי' במדרג' גדולי באחרות

IO
ET

SS

T

WUE

ACE

י"ז כ"ל עיי' הי' לו חיות והשפעות טובות בארץ מנרים חסו ברוך הי' אשר כו' וחסדו מאתי דהיינו שע"י תפילתי אני גורם להמשך חסדו לעולם כ"ל וק"ל: **או יאמר** ויחי יעקב כו' דהנה ראוי להשכיל ולהבין על קבלת שכר המנוח הנה מלך השכל והדין אינו נחמ' קיום המנוח כי מאחר שהבור' ית"ש ויתעלי' בראונו לכבודו ואין אנו מספיקים להודות על אחת מאלף כו' על הטובות כו' שעשה עמנו: וראוי וכנון היותנו מקיימים מלכותו הקדושים כמאמר התנא חס למדת תורה הרב' אל תחזיק כו' כי לכך נולדת: אך עיקר קבלת שכרנו הוא מלך שהבורא ית"ש נתן בנו יל"ה"ר המסית אותנו בכל עת ורגע ומתגב' עלינו להתאוות תאוה ולהרהר חילי' בעבירי' וכל יזר מחשבותיו רק רע כל היום והאדם עומד כנגדו ובתחבולות יעשה מלחמ' נגדו להזהר ולהשמר מכל דבר רע מחיפפות ושקרים וליזנות ולשון הרע ותאזות והרהורים והדומ' להם לזה לדיק מלחמ' ועבודה רבה לשבר כח התאוות היל"ה"ר חסו עיניו וסיגוף גדול עיי' הקב"ה מקדשו ומטהרו כאלו עשה מלוה כי עיי' המנוח אנו מתקדשים ומתטהרים כאמור אשר קדשנו במנוחו: וחסו דלמירין בגמי' היושב בטל ואינו טובר עבירי' מעלה עליו הכתוב כאלו עשה מלוי והיינו כ"ל עיי' שהוא משבר כח התאו' של היל"ה"ר שלא לחטא חילי' עיי' והוא מתקדש כאלו עשה מלוה * וחסו שהתפלל משה רבינו עיי' ששמחו כימות עינתו פי' שחשמתו בקדושתך כימות עינתו עיי' היל"ה"ר שאנחנו מוכרחים לשבר כח תאוותו שנות רחינו רעה פי' כל השנים אשר רחינו והסתכלנו ברעה להזהר ולהשמר ממנו: עיי' יראה אל עבדיך פעליך ד"ל יחשב לפיך כאלו עשיתו כל מלותיך ופעלך כ"ל עיי' עינים וסיגופים והיל"ה"ר לשבר כחו יחשב כאלו עשיתי כל המנוח וחסו תאוות לבו נתת לו כו' זה שנתת לאדם הבחי' שיעש' כתאוות לבו: וארשת שפתיו כל מנעת סלה שלא מנעת ממנו לדבר בשפתיו כרלונו: כל זאת עשית לטובת האדם: כי תקדמנו ברכות טוב פי' עיי' שהבחי' לאדם והיל"ה"ר מסיתו והוא כובש את יל"ה"ר עיי' יקדמנו השי"ת ברכות ושכר גדול עיי' השם הקדוש שם הוי' ב"ה שהוא גימי טוב והיינו חפילו בגלות המר שהשם הוא בקטנות כי לעתיד שיהי' השם בגדלות בודחי' אין קץ וסוף להשפעות וחסו הודו להי' ר"ל להשם הוי' שמו הגדול ית"ש כי טוב ר"ל אף בגלות המר שהי' בקטנות אעפ"כ הוא בגימי טוב וחסו כי לעולי' חסדו: וחסו יששכר חמור גרם כו' פי' י"ש שכ"ר לאדם עיי' שהחמור הוא הגוף החומר החומד ומתאוה והאדם משבר כח תאוותו הוא גורם לו לשכר הגדול רובץ בין המשפטים פירוש הלשון שהוא רובץ בין המשפטים

Wunder
Red
Zone
of
BAD
years

BREAK "IT" BY WINNING.
FIGHT THE BATTLE TO PREVENT THE WAR.

KNOWING
THE
TIME
[מיון]
[אקדמה]
1928
[revised]
[that]
1939-45
[was coming]
11 years
advice
2013
[= 2024]
[when]
[is done then it's done]

ויקרב ימי ישראל כו' ונקדים לפרש הספוק
שבענו בצוקר חסדך ולכאורה הלא טוב
לנו להתפלל שיבצענו בחסדו חסד אל כל היום אך
נראה דהנה החסדים נקראים צוקר : וזהו וישכם
אברהם בצוקר פי' דאברהם אע"ה שהי' לדיק גדול
והקדים ע"י מעשיו הטובים להשכים ולהקדים את
הצוקר היינו לעורר החסדים הנקראים צוקר : אבל
אזכורו לדי מעש וחסדי לב אלו מתפללין להשי"ת ב"ה
שהוא יבצענו בצוקר חסדיו שהוא יעורר עלינו החסדים
והשי"ת צרוב רחמיו שומע תפילת עמו ישראל ומקבל
ברחמים וצולחן את תפילתו ויש לכוון הפי' בזה
שחקנו לנו בשלש ברכות ראשונות לומר גומל חסדי
עובי' ר"ל חסדים טובים היינו והמלה שהשי"ת נותן
להלדיקים הנקראים טובים : וגומל הוא מלשון ויגמל
אברהם כו' פי' השי"ת הוא גומל את החסדים טובים
ואינו ממתין עד שיתעוררו החסדים ע"י לדיקים
רק קונה הכל פי' השי"ת צרוב רחמיו מקבל את
כולנו ולא עוד אלא חובר חסדי אבות דשלש ברכות
הראשונות נקרא אבות והם השלש מוחין הנקראים
ראש וצחותן שלש ברכות אין שם תפילה כמבואר
בש"ע א"ח : ויש ליתן טעם לשבח לזה מפני ששלש
ברכות הראשונות הם בעולמות העליונים ושם אין
קטרוג כלל לכן אין לריך שום תפילה רק תהלות
והשבחות כי אין תפילה אלא במקום קטרוג וזהו חובר
חסדי כו' פי' תיקף ומיד בהתחלותו שבחין הם הג'
ראשונות מיד הוא זוכר את חסדיו לעשות כל לרכינו
מיד צאבו היינו שלש ראשונות קודם גמר תפילתו
הו' יענוו ערס נקרא : זהו פי' תלות לבו נתת לו
דהתאוה והתשוקה של הלדיק תמיד שיהיו כל ישראל
מלאים ושבעים כל טוב והשי"ת נותן התאוות האלו
בלב הלדיק כדי שיתפלל לפניו שהקב"ה מתאוה לתפילתן
כו' : וארשת שפתיו בל מנעת מלה פי' והשי"ת שומע
תפילתו של הלדיק ולא עוד אלא כי תקדמו ברכות
טוב פי' וקודם שיתפלל עדיין הוא מקדים כל ברכות
טוב : על ידי שתיתת לראשו עטרת פו פי' מחמת
שמיד בהתחלת שלש ראשונות הנקראים ראש אתה
עושה מהם עטרת פו ולכן ערס יקרא אתה תענה
כי שם אין לריך לתפילי כ"ל וזהו התהללו בשם פי'
בעולמות ששם רק תהילה * וממילא ישמח לב מבקשי
ה' מיד קודם שיתפללו : וזהו ויקרבו ימי ישראל
למות פי' יעקב אבינו ע"ה ה' מחשב תמיד את
יום המיתה שהוא קרוב ושמא ימות היום : זהו
ויקרבו כו' ר"ל שכל ימיו היו צעירים קרובים
למיתה וע"ז היה מוכך את גופו והיו כל מחשבותיו
בעולמות העליונים : זהו ויקרא לבנו ליוסף פי'
זה רמו אף כשהי' צעירי ע"ה דהיינו לבנו
וכדומה

באחדות העליון : אדם מניחו בזוויות זו ר"ל שהעולם
היו סוברים שהוא בעוה"ז ומלאו בזוית אחרת שעמד
בעולמות העליונים שהי' כי"כ בגדלות : והי' הירח
הוא א' משמותיו של הקב"ה וטעמי לפניו י"ת האריך
אפשר לשני מלכים כו' : דכל העולמות הם דכר
ונוקבה משפיע ומקבל והי' רז"ל שגם הם יהיו דכר
ונוקבה דהיינו מקבל ומשפיע והשי"ת לה השי"ת לבי
מעטי עומך דהיינו שתהא היא המקבל : אמר' לפניו
דבש"ע בשביל שאמרתי דבר הגון כו' והיינו שהי'
רז"ל שתהא היא המשפיע : והשי"ת רז"ל להשפיע
אפי' אתן לך השפעי היינו שלדיקים יקראו על שמך
ור"ל דהי' כתבתו שהלדיק לריך לבא אל הקטנות
בשביל העולם כ"ל וכדי שלא יאמר גם הוא בקטנות
ולכן כאשר יקראו שחקן דוד הקטן כו' היינו כאשר
יהיו בקטנות והי' להם אחיך כך ויוכלו להגדיל א"ע
לחזור לקדושתם העליוני ע"י אחיחוש כך ויעלו את
העם עמם : ראה שעדיין לא נתפייס' ולמי באמת
לא נתפייס' לפי שסב"י אף יהי' באפשר להלדיק
לעשות כדבר הגדול הזה לעלות כל העם עמם :
מאחר שהמשא ככר יכבדו אותו היינו הגשמיות
וחטאים יעכבם מלפנות צמעות קדושים : לזה אמר
לה השי"ת הביאו עלי כפרה : ר"ל אל תחוש לזה
רק עליכם מוטל להביא אלי דהיינו אתערותא דלתתא :
ועלי כפרה ועלי מוטל לכפר הכל כל חטאתם ולא
יעכבם שום חטא ועון להגביה עלמם לעבודתי היולא
לנו מה מחמת שהלדיק לריך להעלות את העם עמו
לכן בשביל זה היה מיעוט הירח כדי שיהיה להם
אחיה כהירח ויוכלו להגדיל עלמם אל מדרגות גדולתו
כ"ל : זהו שאמר דוד המע"ה גדלו לה' אתי וגרוממה
שמו יהדיו פי' מה לכם שחקטין א"ע לבא אל
הקטנות בשבילכם כדי להעלות אתכם וריך מיעוט
הירח כדי שיהיה לי אחיה מוטב תבואו גם אתם
אל מדרגות גדולות וגרוממה שמו יהדיו דהיינו הירח
שהוא א' משמותיו של הקב"ה כ"ל וגרוממהו ולא
יהי' לריך שום מיעוט ויהיה אור הלבנה כאור
החמה : ובאמת הלדיק יש לו אחיה בשם הויה
ימי ושם הויה במספר קטן עולה בגי' טו"ב וגמלא
אפילו בקטנות נשאר טו"ב ולכן גם בעת שהלדיקי'
הם בקטנות אעפ"כ יש להם אחיה בעו"ב חש"ה
הדוד לה' כי טו"ב ר"ל אפילו כשהוא בקטנות הוא
טו"ב וגמלא לעולם חסדו שהלדיקים יש להם אחיה
בשמו הגדול הן כשהוא בגדלות הן בקטנות : זהו
ויחי יעקב בארץ מצרים ר"ל אף כשהי' בקטנות
בארץ מצרים אף על פי כן היה לו חיות מכה
שהי' לו אחי' צבוב זהו שבע עשר' שם רמו לט"ו
כ"ל וק"ל :

RIGHT
IDEAS
become
RIGHTS

DOING
[to LEARN]
[50 pills]

"Tomato eaten by BIRDS" Satby 29 July 2014

כ"א שהי' חושב תמיד המשכת השפעה על ישראל. חה
 הי' חשוב בעיני ישראל אבינו יותר כי עיקר מגמתו
 הי' למשוך טוב על ישראל: וכוונת יוסף הי' היפך
 שהי' סבר שמנשי' חשוב מחמת רוב כוונתו ועלייתו ולזה
 לקח את אפריו לימין עלמנו כי כוונתו הי' ג"כ בשביל
 ישראל להמשיך הנצרות ע"י צי' הדיקים הללו. אך
 שסבר שדי לאפרים כח ימיו בנה שהעמידו לימין
 עלמנו בזה יחי' די לפעול הנצרות לישראל וכנ"ל ועיקר
 הי' אללו מנשי' לפי שהיה עובד במדרגות גדולות ולכן
 העמידו לימין אבינו: ולא כן הי' דעת יעקב אבינו
 ע"ה ארצו' להיפך לפי שהי' אפרים העביר לכן שכל
 את ידיו לברכו בימין כי זה הי' עיקר פעולת יעקב
 להטיב אחריו לדורותיו שהיו מזומנים. כל טוב השפעה
 ורחמים חה הי' מדרגת אפרים. וזה שאמר יעקב
ידעתי בני ידעתי פי' שאמר ליוסף הדיע' של בני
ידעתי מזה ג"כ שמנשי' הוא היוזר גדול במדרגתו.
 ואולם אחיו הקטן במדרגתו יגדל ממנו חרעו יחי'
 מלא הגוים שהי' כל העולם מלא מהשפעותיו וטובו
 ולכן הוא חביב בעיני יותר לזה וישם את אפרים לפני
 מנשי': חה סוד הי' ליראיו ונריתו להודיעם פי' היראים
 הם הדיקים הממשיכים השפעות לריבין לעשות צדור
 בהסתר מפני הקטרונ של יקטרע על הטוב הוא.
 ונריתו הוא הדיק המתנגב ע"פ הנרית והתור' להודיעם
 פי' שידיע זאת לבני אדם שילמדו ממנו הדך הטוב
 ההוא:

שכל

את ידיו כי מנשי' הנכור ולכאור' הטעם הוא
 ההיפך של עשיה אלל למדי תורי' דרך ארץ
 שינהוג אדם כבוד בחצירו לפי הראוי לו ואע"פ שהיה
 יכול יעקב אע"ה לחזור ולהעמידם כרצונו זה לימיו
 חה לשמאלו. אלל שכונתו הי' שלא לצי"ש את מנשי'
 ולכן שכל את ידיו בראשם וק"ל:

שמעון

ולוי אחים כו' ע"ד הרמז נ"ל דהנה יש
 שני מדרגות לדיקים יש לדיק העובד
 ד' דביקות חה נקרא בשם לוי שהוא מתלווה ומתדבק
 להבורא יתעלה והלדיק הזה אין לבורו חוזר ריקס
 וכל יכול לפעול בדבורו: חהו שאמר חז"ל וללוי
 אמר תומיך ואוריך ודרשו חז"ל שמשלימים דבריהם
 רמז על הנ"ל שהלדיק הזה משלים דבריו שאין
 חוזרין ריקס. ואוריך שמאירים דבריהם דהיינו
 שמציאים ירא' ואורות גדולים ע"י דבריהם לבני
 אדם. ויש לדיק שהוא מתפלל תמיד כל זורכו
 והשי"ת שומע כל תפילותיו חה נקרא בשם שמעון
 ע"ד שאמר' לאה כי שמע ד' כו' ואמר הכתוב
 שמעון ולוי אחי' דהיינו שניהם מדובקים כאחד:
 כלי חמס מכורותיהם דהלדיקי' הרוליס לפעול ע"י
 דבורם ותפילתם לריבין לפרוש עלמס מכל

תענוגי

וכדומה אף על פי כן היו כל מחשבותיו ליוסף
 דהיינו עולם העליון הנקרא יוסף:

או יאמר

ויקרבו ימי ישראל כו': שים נא ידך
 תחת ירכי נראה דהנה העיקר הוא
 לחד שמו הגדול באמת והוא שימסור אדם נפשו על
 קדושת שמו יתברך ויתעלה ולכן מנות עשה בתורי'
 לקרות ק"ש ערב ובוקר שזה יחוד שמו שאנו מוסרים
 נפשינו לשמו הגדול יתברך רק שזריך האדם לרמות
 כנפשו באמת כאלו עתה נמסר נפשו על יחוד שמו
 הגדול וכן הוא דרך הדיקים: חהו ויקרבו ימי ישראל
 למות פי' שתמיד הי' מוסר נפשו כ"כ באמת שהי'
 קרוב למית': ויקרא לבנו ליוסף לכאורה הי' לו
 לומר לבנו יוסף אך הענין הוא מה שהאדם מקיים
 התורה שאינו עובר על מצותיו אינו אלל במדרגת
 עבד שאינו עובר על מצו' אדוניו: אבל להיות נקרא
 בן למקום זריך לעשות לעלמו נדרים וסיגי' ולהוסיף
 בעבוד' לפי שכלו הזך ממדרג' למדרג' חהו ויקר' לבנו
 פי' מי הוא בנו ליוסף שמוסיף תמיד כנ"ל: שים נא
 ידך לפי שהלדיק הגדול המוסיף תמיד בעבוד' זריך
 לשמור עלמנו שלא יפול לגאות מחמת שיסבור שהוא
 טוב ומטיב בעבוד' להוסיף בזה תמיד והתקני' לזה
 הוא לזכור תמיד ולחשוב שכל זכיותיו אינם כדאי
 להנלל פעם אחד מחטא קרי ר"ל אם נודמן לו ובזה
 יכנע וישפל חהו ויקרא לבנו ליוסף כנ"ל שים נא
 ידך פי' כל כחך הם התור' והמלות שאת' מקיים
 שים הכל תחת ירכי רמז על החטא הנ"ל אם ח"ו נודמן
 לך אז הכל חלף ועבר ח"ו ובזה תללל מן הגאות חהו אל
 תקצרני במלרים הם הקליפות הנקרא מלרים וק"ל *
ויקרא יוסף את שניהם את אפרים בימינו כו'
 מימין ישראל וישלח כו' והוא העביר כו'
 שכל את ידיו כי מנשה הנכור ויש לדקדק הלא עיקר
 כוונת הכתוב הוא לפרש שהנכור הי' מימין ישראל
 והלעיר משמאלו וימין ושמאל של יוסף הוא מיותר
 אך נרא' שעיקר מחשבת יעקב אבינו ע"ה הי' להמשיך
 לישראל אחריו כל הימים השפעות והנצרות כולם
 להיותם קיימים תמיד ורזה להמשיך ע"י צי' הדיקים הללו
 אפרים ומנשה כאומרו כך יברך ישראל כו' כאפרים
 וכמנשי' והטעם למה דוקא ע"י אלו הדיקים היות שהעולם
 זריך תמיד לבי' מיני לדיקים האחד הוא שיחשוב תמיד
 בעולמות העליונים ובי' חודים להוסיף אור תמיד למעלי'
 למעלי' ואחד לחשוב בזורכי עולם מה שעולם לריבין פרנסה
 וברכי' ומייס' ושאר הטרונות: וצ"ב מיני לדיקים
 הללו הוא קיום העולם ולזה רזה להמשיך ולפעול זאת
 על ידם. כי מנשה הנכור הי' במדרגתו לעלות תמיד
 ממדרגה למדרג' ולא לחשוב בעיני העוה"ז כלל.
 ואפרים הי' לעיר ממנו בעבוד' שלא הי' כ"כ הולך במדרגות

Holocaust

DEAVE
EVILION
MASON
YOUNG
*OLD

FATHER
*SON
NEVER
IS FREE!!

* WHATEVER FATHERS WANT - GRANDFATHERS SEE CARE
FATHERS DON'T GET TRIAL - GRANDFATHERS DO.

היזהר : והיינו באפס ר"ל שהיו מרגיזים הי"ר טוב על הי"ר הרע והרגו אותו אך שה"י איש : ובראונס עקרו שור היינו שור המועד גם שהיו מועדים בדבר עקרו אותו וראויים הם להשפעה זה שרמזו חז"ל במסכתא שבת המוציא שט"ח בשבת פ"י האדם הרולה לכוזא את השט"ח אשר חתם ידו בו על עוונותיו ורולה להוציאו לקרוע אותו שימחול לו הקב"ה על עוונותיו בשבת ע"י שמכרים עלמנו בהקדושה הנקרא שבת וחזר בתשובה עליהם. אם עד שלא פרעו דאיתא בגמ' גדולה תשובה שזדונות נעשין לו כשגנות ואיתא שזדונות נעשין לו כזכויות ואמר חז"ל כאן מאהב' כאן מיראה חכו עד שלא פרעו מלשון וראשה פרועה דהיינו ור"ל אם לא עשה תשוב' רק מירא' וזדונות נעשין כשגנות ומלאא עדין אינו מגולים ויבש בהם כי עכ"פ שגנה הוא וגם שוגג לרדך ספרה ' חייב פ"י חייב לשוב עוד בתשוב' שלימה מאהבה לעשותם זכויות שיהא מגולים בלא בוש' : ומשפרעו פטור מובן ממילא שעה תשוב' מאהבה אזי הוא פטור : ר"י יהודה אומ' אף משפרעו חייב מפני שרדך לו ר"ל הגם עשה תשובה מאהבה ועשין כזכויות אעפ"כ אינם כעושה מלוא' מתחיל' רק הם מלוה הבאה מעבירה ולרדך ליתן להם תמיד חיות קדושה להעלותם לפניו יתברך וחו חייב מפני שרדך לו ר"ל להעלות' לו יתברך ויתעל' :

תענוגי ותאוות עסקי עוה"ז ולרדך לעשות הסקר כל גופו להתמכר כל החומריות ואז נוטלים השפעות בזרוע ע"ד שאמרו חז"ל שמעו לא אצירי לב הרחוקים מן הדק' אלו לדיקים כל העולם ניזונין בנדק' והם ניזונין בזרוע וחו כלי חמס ר"ל שיש להם כלי חמס ליטול בזרוע ומהיכן הוא להם הכלי הזאת ע"י מכורותיהם שהם מתמכרים כל גופם וכל החומריות ואין משגיחים כלל על עסקי עוה"ז וזהו שרמז התנא המוכר את הקפיפה מכר את התורן והגוף נקרא קפיפה ע"ד דאיתא זוהר הקדוש ויונה ירד אל ירכתי הספיני' ויגה זו הפשמי' ירדה אל הגוף ע"ש : גם הגוף הוא כמו ספיני' המטורפת בים דעוה"ז הוא כמו ים כאדם המשוטט כן לרדך האדם להשגות תמיד שאין לו בעוה"ז רק לשוט אותו כמו השט בים' ואמר התנא המוכר את הספיני' היא הגוף ככ"ל שאין חושש כלל על הגוף החומר : מכר את התורן דהיינו שאין לרדך להיות עוד כתורן בראש הים כי מאחר שאינו חושש על עסקי עוה"ז הוא מדובק בהשכיני' ואינו כתורן בראש הים' כבודם אל תבא נפשי דאיתא בספרים דהתפילות עולות למעל' דרך מערת המכפלה והוא מעורר את האבות והיינו עם הפרימיות של אדם כפי מדרגתו דהיינו אם יש לו מדרגת נפש והוא מתפלל עם פרימיות נפשו הוא מעורר הכפש של אבות ואם יש לו מדרגת רוח הוא מעורר הרוח שבאבות : ואם יש לו מדרגת גשמה הוא מעורר גשמה שבאבות : ועיקר לעורר את יעקב שהוא המובחר שבאבות : והעיקר התעוררת הוא ע"י ענוה וזה רמז ויחי יעקב שלכאור' למה לא נכתב ויחי ישראל אך הרמז ע"י עקב היא ענוה כמש"ה עקב כו' ע"ז הוא עיקר החיות מהי"ד ולזה רמז יעקב היינו יו"ד עקב וה"י יעקב מתפלל : כבודם ר"ל כשיבואו לעורר אותי בתפילתם ע"י פנימיותם : אל תבא נפשי ר"ל לא יהיו במדרגה זאת לבד לעורר רק את נפשי אך יהיו עכ"פ במדרג' לעורר הרוח : בקהלם אל תחד כבודי' דהנה הנדיק המתפלל על כללות ישראל הרי הוא כמקהיל ומכניף את כל ישראל יחד וע"י התפיל' הזאת הוא גורם יחוד למעל' בעולמות העליונים וה"י מתפלל יעקב שלא יגרמו בתפילתם זאת לבד יחוד בעולמו' העליונים אלא שגם זאת תפעול תפילתם להמשיך השפעות גדולות : וחו אל תחד כבודי' ר"ל שלא אגרום דבר אחד לבד דהיינו יחוד קב"ה ושכינתו' אלא שגם יגרמו השפעות וחו כיוסם לדיקים נאה להם ר"ל שהם ממשיכים השפעות לעולם ונא' לעולם היינו עולם העליון ליחד קב"ה כו' : כי באפס הרגו איש ע"ד דאיתא דהי"ה"ר נקרא מתחיל' אורח ואח"כ הולך ואח"כ איש שהוא כבעל בית ואז לרדך כה גדול לשבר אותו ולהרוג אותו כמ"ש חז"ל על פסוק ולפי חלל בקרבי שהרג את ירא'

EVERYONE

"CRV"

תלמי

SHP

SALINE

INSEA

דלת

אלה

תק

יששכר חמור גרם כו' נראה לפרש דהנה
 הלדיק המתפלל לריך להסתיר דבריו
 בכדי שלא יבין המקטרג לקטרטג חלילה וחיילוי
 הקטרוג ה"י הלדיק יכול להוליא בשפתיו כל דבריו
 שירלה רק מחמת הקטרוג לריך לכהד דבריו תחת
 לשונו ושפתיו וכו' יששכר חמור גרם רובן בין
 המשפתים פי' הגוף הוא החומר גורם ללדיק שמוכרת
 להיות רובן את דבריו בין השפתים משפתים לשון
 שפתים היינו כנ"ל שלריך להסתיר את דבריו בין
 שפתיו שלא לדברם בפירוש מפני המקטרג שיכול
 לקטרטג על הלדיק מחמת גוף החומר ולכן חכם
 בדעת ידבר ויתפלל ותפלתו יעלי' לרחמים ולרצון
 אמן :

לא תרא' חמור אחיך רובן תחת משאו כו'
 דהאדם העוסק בענייני ועסקי עוה"ז הרי
 העולם עליו כמשא ורובן תחת משאו ואמר הכתוב
 לא תוכל להתעלם אזהר' ללדיק שיחפול עליו
 וק"ל *

ירא' עילא' הנקרא בשם אס' וכו' שנאמר איש אמו
 ואביו תיראו רמו לירא' תתא' נאמר אס קודם לאב'
 ואלל כיבוד שהיא אהב' נאמר אב קודם לאס' ח"ש
 אברהם אבינו ע"ה לאבימלך : וגם אמנם אחותי בת
 אבי פי' מחמת שהי' בדרך לא ה"י יכול להשיג
 מדריגת אהב' עילא' הנקרא בשם אב' ולא ה"י
 כ"א במדריגת אהב' תתא' הנקרא בשם אה' שהיא
 כמו בת למדרגת אהב' עילא' אך לא בת אמי שאינו
 במדריגת אהב' שהיא כמו בת לירא' עילאה הנקרא
 בשם אס' : ואומר לה בכל מקום אשר יבא שמה
 אמרי לי אחי הוא רמו שאני במדריגת אהב' הנקרא
 בשם אה' וכו' יהודה אתה דהיינו כשאתה בגלות
 דהיינו מדרגת אתה שהוא הנגלה כמו שאנו אומרים
 ברוך אתה הוא הנגל' אשר קדשנו הוא הנסתר'
 ובמדריגה הזאת יודך אחיך ר"ל אותם שהם במדרגת
 אח כנ"ל : אבל ידך בעורף אויבך פי' כשתהי' במדריגת
 עליוני' שיש כח בידך לכלות האויבים והדינים : אז וישתחוו
 לך בני אביך אותם שהם במדרגת אב והבין מאוד :

PARITY FOR OTHER PEOPLE" - ת"תן אכאז"א - AVOID CONFRONTATION - JEALOUSY - ANGERED
 * חלק ג' * רחמים? - FORGET ABOUT REALITY? - PEOPLE ARE JEALOUS OF YOU
 PEOPLE DESIRE + WANT YOU - PEOPLE DON'T WANT YOU

ספר שמות

יכו' וכו' חכו רמו הכתוב באמרו בני ישראל הבאים
 מזרימי' לומר שהלדיקי' הגדולי' המי' תמיד במיאר
 ודאג' על העבוד' לומר שהם מקלרים עדיין וכו'
 הולכים למעלי' תמיד בלי הפסק וכו' הבאים בלשון
 הוה' את יעקב איש וביתו באו בעבר לרמוח על
 אותן הסוברים שכבר שלמו בעבוד' מבלי שום חסרון
 חליה' הגיע שלא כן מדרגת האמת אלא להשגיח
 תמיד על שפלותו למען יגלל מגדלות ואז טוב להם
 וק"ל *

או יאמר ואלה שמות בני ישראל כו' :
 ומתחילי' כפרש
 הגמרא כל המעגג את השבת נותנים לו נחלי' בלי
 מזרים והי' לו לומר המעגג עלמו בשבת : וגם השכר
 שנותנים לו נחלי' בלי מזרים מה מדה כנגד מדה
 הוא גם מה שדרש חז"ל נשמי' יתיר' נותנין לו
 לאדם בשבת ולמואלחי שבת נותנין ממנו שנאמר שבת
 וינפש כיון ששבת ווי' אבד' נפש' והקושי' מפורסמת
 מה

ואלה שמות בני ישראל הבאים מזרימה
 כו' איש וביתו באו' לתרן
 השינוי לשון שמתחילי' אומר הבאים בלשון הוה וסיים
 בלשון עבר באו' : גם מתחילי' קראם ע"ש ישראל
 ולבסוף קרא ע"ש יעקב : הכוונ' בזה היות שהלדיק
 הגדול התחזק ונתיישן בלדקו ימים רבים אזי אף
 שטוב' דברים גדולים ולדקות רבות אעפ"כ הוא ניגול
 מגדלות כי אדרבי' הוא מולא בעלמו חסרונות לומר
 שהוא מקלר עדיין בעבוד' והוא מיאר עלמו על זה'
 ומה גם שמעבר עלמו על זורכי ישראל וגלותם המר
 במסים וארנונית וכל התלהבותו ודבקותו בעבוד' אינו
 שזה לו כלל מרוב דאגתו עליהם כנ"ל והמי' עמודי
 עולם הנקראים בשם ישראל : ואותן הלדיקים המתחילים
 בעבוד' חדשים מקרוב באו בהיותם עושים איז' דבר
 קדוש' נתלהם בקרבם הגדלות והמי' סוברים שכבר
 הגיעו לתכלית העבוד' האמתית' ואעפ"י שהם לדיקים
 המה נכשלים בעון הגדלות המה אשר בשם יעקב

Include
 אבות
 New!
 complex!

הנפש רוח ושמה לעלות לעולמות להיות תמיד דבוק בהם: ותם משיחורו בו שלש ימים דהיינו כח"ל גם שירד ממדרגתו הוא חוזר לתמותו שאינו נכשל חלילי ולד תמותו במקומו עומדת וק"ל:

או יאמר ואלה שמות כו': דהכי יש שני מדרגות לדיקים יש לדיק שאינו משגיח כלל

על העולם רק כל עבודתו כדי לזכך ולתקן את נשמתו להעלותה לשורשי' למקום מסגרת' ויש לדיק קדוש וטהור שהוא דואג ומיירד תמיד על ארות ישראל וכל מגמותיו ומחשבותיו לעולם כל טוב להשפיע: ואיתא בגמרא ברכות כל הקורא לאברהם אברהם וצבר צעש' ולא תעש' ומקש' הגמרא אלא מעת' הקורא ליעקב יעקב יהא עובר בלא תעש' דכתיב לא יקרא כו' ומשני שאני התם דאחדרי' קרא: גם זה יש להבין למה באמת אחדרי' קרא ועוד איתא במסכת תענית דף ה' יעקב אבינו לא מת ומקש' הגמרא וכי בכדי חטוהו וספוד ספדינהו ח"ל מקרא אני דורש שנאמר ואת' אל תירא עבדי יעקב כי הנני גואלך מרחוק וזרעך מארץ שבים מקיש הוא לזרעו מה זרעו בחיים אף הוא בחיים ומקשים מכל מקום קשיא וכי בכדי חטוהו כו' ונרא' דכך הוא פירוש הגמרא דאיתא בבבא בתרא גבי דוד נאמר וישכב דוד לפי שהי' מניח בן ממלא את מקומו

ע"ש והכי פירושו מה זרעו בחיים דהיינו שהם לדיקים הנקראים חיים כמש"ה ועמך כולם לדיקים: אלא מי מעבד שאור שבעים מעבד ושעבוד מלכות אף הוא בחיים כאלו לא מת וכמו שיעקב אבינו ע"ה היה לו לער גידול בנים וכל מגמותיו היה על בניו להשפיע להם כל טוב למען יהיו לדיקים גמורים שלא יהי' להם שום מניע' בעבודת הבורא יתברך שמו כן הלדיק ההולך בעקבותיו המשגיח על העולם להשפיע להם תמיד נקרא צעש יעקב ונוכל לומר להכי אחדרי' קרא וקראו יעקב לרמו שנוקד גדול הוא המדרג' הזאת להשפיע לישראל כל זורכיהם אבל אברהם כשהוסיף לו הש"ת אות ה' על שמו היה נשאר קשור בעולמות העליונים ולא ירד שוב ממדרגתו:

ואיתא בגמרא מנין דשנא גרים שנאמר לנו תו מפעלות חלקים אשר שם **שמות** בארץ אל תקרי **שמות** אלא **שמות** ואיתא בזה הקדוש דשם זה הקוראים לאדם ביום המילוי הוא השם עצמו שצברשו ונמלא הלדיק שאינו משגיח על העולם להשפיע להם אלא על נשמתו להעלותה לשורשי' הוא נקרא צעש ישראל שזה הוא עיקר השם צברשו וזהו: ואלה שמות ר"ה לומר הלדיקים הללו שאינם משגיחים אלא העולות לשורש שמשם באו להם נשמתם ושמותם בני ישראל הם מכוונים צעש ישראל לצד

מה אומרם כיון שצבת כו' הרי איבוד הנפש היתיר' הוא אחר השבת כאמרם ולמולאי שבת ניטלי הימנו: אך הענין הוא דאיתא בזה הקדוש דהלדיק נקרא שבת מחמת שיש לו בחול נשמי' כשאר בני אדם שצבת: אך מה יש בו תוספות מעלי' שצבת יש לומר דהנשמי' תוספי' בקדוש' יתיר' עד שהוא מענג להבורא יתברך. וזהו כל המענג את השבת דקצ"ה נקרא שבת ע"ד דאיתא שם מהו שבת שמה דקצ"ה. ונתנין לו נחלי' בני מלרים דהלדיק הזה הוא תמיד מקושר ודבוק בעולמות העליוני' אשר אין להם סוף ומיירד וגבול דעולי' הזה יש לו גבול וביד הלדיק הזה לקשר כל העולמות עד אין סוף ב"ה וזהו שאמרנו חז"ל כיון שצבת פירוש האדם שאין לו נשמה יתירה בחול רק שצבת נתנין לו נשמה יתירה ווי אצדה נפש פי' ווי שהנפש נאצד בחול שאין לו בחול הנפש הזה ולא זכה להקדוש' הנוספת שצבת להלדיק שיש לו נשמה יתירה בחול. והנה יש לדיק שאינו דבוק תמיד בעולמות עליונים מחמת שרריך עדיין לתקן את מדותיו ביראה וענוה ולריך לירד מדבקותו כדי לתקן אך אעפ"כ הוא תמיד בפנימיותו שאינו נכשל חלילה בשום חטא בירדו למטה ממדרגתו: וזהו ואלה שמות בני ישראל הבאים מלרימה פירוש הלדיקים הנקראים צעש ישראל היורדים לפעמים ממדרגתם וצאים אל מלרימה דהיינו בירידתם למטה נקרא מלר יש שהוא כדי לתקן את מדותיו ביראה וענוה וזהו את יעקב רמו לענוה ויראת חטא כמו. שאמ' הכתוב עקב ענוה יראת חטא. איש וביתו באו פירוש הלדיק הזה הוא בטוח שלא יכשל בשום חטא ויבא יחד איש וביתו דאיש נקרא הדבוק וביתו היינו פנימיותו דהיינו הירא' והענוה שבו שיהם יחד יבואו בשלום וכאלו כבר באו. וזהו ויעקב איש תם יושב אוהלים ופירש רש"י ז"ל מי שאינו יודע לרמות נקרא תם רמו לדבריו הכ"ל שהלדיק שהוא ביראה וענוה הוא איש תם צעש אוהלים דהיינו אז בירדו מדבקותו למטה אעפ"כ הוא תם שאין יודע לרמו' שאינו נכשל בשום חטא דיש לדיק אשר לפעמים כשנופל ממדרגתו יכול להכשל באהה חטא חלילה. אבל הלדיק היורד בכדי לתקן את ביתו ביראה וענוה לא יכשל לעולם. וזהו פי' המשני איזה תם ואיזה מועד כו' יש לומר שהתנא מרמו לדבריו הכ"ל איזה תם ר"ל התם הנקרא צעש תם יושב אוהלים. ואיזה מועד כבר כתבנו מועד הוא רמו לעולמות העליונים לשון מועד בחולם ואמר איזה מועד פי' איזה הוא הלדיק שהוא תמיד מקושר ודבוק בעולמות העליונים מועד כל שהעידו בן שלשה ימים דאיתא במקרא ומשנה ותלמוד הם מעוררים את הנפש ורוח ונשמה זה רמו שהעידו בו כו' פי' שנתעורר בו

once you get "GOD" the face LIGHT

אבל הבאים מזרימה דהיינו אותם הנדיקים הבאים
 במיזר ודאגה תמיד על כללות ישראל. את יעקב
 פירוש הם ג"כ במדרגת יעקב כנ"ל. איש וביתו
 באו פ"י כל איש מישראל וביתו דהיינו בני ביתו באו
 כולם כאחד שווין לטובה לפניו להשגיח עליהם ודעתו
 ומחשבתו על כולם להתפלל עליהם ולהשפיע להם
 ברכה ורחמים וחיים וכל טוב וק"ל.

או יאמר ע"פ דאיתא דהרוחניות והגשמי של
 Personalität SPIRIT אדם נקראים בשם שמות דעיקר
 השם הנקרא לאדם כגון ראובן או שמעון זה השם
 הוא להגשמה ולא להגוף והחקירה לזאת הוא שאנו
 רואים אדם שהוא ישן ורוגזים להקינו משינתו אם
 דוחפים את גופו לבתני יקראו אותו בשמו הוא
 יותר בקושי להעירו מאם היו קוראים אותו בשמו:
 וזהו מחמת כשאדם ישן אזי נשמתו עולה למעלה
 ויוצאת מגופו ולכן בקושי להקינו משינתו ע"י דחיפת
 הגוף משא"כ אם קורא"י אותו בשמו. וזהו שמתמה
 הכתוב ואמר ואלה שמות בני ישראל ר"ל הנדיקים
 הקדושים אשר בשם ישראל מכוונים שהיא מדרגה
 גדולה. הבאים מזרימה פ"י מאחר שהם במדרגה
 גדולה מהיכן בא להם זאת שגופלים לפעמים ממדרג'
 ובאים אל מזרימה רמו שבאים אל מדרגה קטנה
 ואמר הכתוב את יעקב פ"י בשביל יעקב דהיינו
 הפשוטו עם הנקראים בשם יעקב בעבורי ההכרה
 שיפול ממדרגתו שיהא לו שייכות וחיבור עם פשוטי
 עם כדי להעלותם אל הקדושה דלילולי זאת לא הי'
 שום שייכות להנדיק עמם ואמר הכתוב באיזה
 סיבה יכול להעלותם אל הקדושה דהיינו איש וביתו
 באו ר"ל הנדיק נקרא איש וביתו היינו פנימיותו
 דהיינו ע"י שהוא מעורר הפנימיות שלו נתעורר
 ג"כ הפנימיות שלהם ובאים יחד אל הקדושה וזהו
 איש וביתו באו. וזהו אודה הי' מאוד צפי דהנה
 הכל הולך אחר המחשבה ויכול אדם לתפוס במחשבתו
 דברים הרבה מה שאין הפה יכול לדבר ואמר דוד
 המע"ה אודה הי' צפי ר"ל הגם שאי אפשר להו"א
 בשפתים כל מה שנמחשבתו אעפ"כ אודנו צפי
 שהיא מדרגה קטנה כי כוונתי ובתוך רבים אהללנו
 פי כדי שיתהלל שמו בתוך רבים כנ"ל כשהנדיק
 הוא במדרגה קטנה יכול להעלות גם את פשוטי עם
 אל הקדושה וק"ל.

Janey
 ותפוס

כי אמר' כי ראה כו' ומה ראו רבותינו לדרוש טעם
 אחר בדברים אך נראה כונת רז"ל דהנה כל הנשמות
 הנבראים לריכין להיות מקושרים למעלה בעולם
 העליון. וגם למט' בעולם התחתון דכל נשמת אדם
 בשעת בראתה לעולם נכרא עמה עולם למעל' למען
 תהי' קשור' בראתו עולם למעל' וגם לריכ' להיות
 קשור' למט' בעולם התחתון: והטעם לורך קשירת'
 למעל' הוא למען יעלו למעל' כל העובדות והתורות
 והתפילות ממש' למעל' ע"י התקשרות' בעולם העליון
 והלורך שתהא קשור' למט' הוא ממילא דלילולי זאת
 לא הי' באפשרי שתהי' הגשמי העליוני הרוחני
 בעולם השפל לכן לריך לה קישור בעולם השפל
 והתור' שבכתב הוא כנגד עולם העליון ותור' שבעל
 פה היא כנגד עולם התחתון ולכן קרא' שמו ראובן
 בכדי שיהא מקושר בשני עולמות כנ"ל וזהו שכתוב
 בתור' כי אמר' כי ראה הי' כו' הוא התקשרות'
 בעולם העליון כמ"ש כי ראה הי' דייקא והוקש' לרבותינו
 ז"ל הלא גם בעולם התחתון לריך התקשרות והאיך
 נתקשר ע"י שם זה ולכן אמרו שבשם זה נכלל גם
 ההתקשרות העוה"ז ופירשו ראו מה בין בני כו' כי
 בעוה"ז אנחנו רואים שיש הפרש בין ישראל ובין
 האומות אבל בעולם העליון אין להאומות שום אחיזה
 ואין ייכר ההפרש שבניהם ונמצא ע"י שם זה נתקשר
 בשני עולמות וזה נקרא פי שנים מה שאמרו חז"ל
 בכור נוטל פי שנים ראה לומר הנדיק נקרא בכור
 בני בכורי ישראל הוא נוטל פי שנים פירוש שיש לו
 אחי' בשני עולמות אבל לריך לזה שיהא לדיק גמור
 בכל מעשיו ומוחזק בנדקו לכל יתמוטט עוד וזה נקרא
 חזק' וזה רמו מה שאמרו חז"ל שאין הבכור נוטל בראוי
 כבמוחזק וע"י דבר מה יהי' מוחזק בנדקתו הוא ע"י
 שמרגיל עצמו בכל מדה ומד' שעושי' ויכלל גדר אשר
 ידור לעצמו עד שנעש' אללו כעבד אז הוא מוחזק
 במעשיו הישרים וזהו פ"י מה שאמרו חז"ל מאימתי
 הוי חזקה מכי דייש אמררי ר"ל אחר שמורגל בגדריו
 שגדר דייש הוא לשון כיון דדש דש ואחר שיהיה הנדיק
 מקושר בשני עולמות ומוחזק במעשיו הקדושים אזי כל
 התורות והתפילות והעובדות שלו הולכים אל היס
 העליון הי' יס התלמוד אך באופן שכלל זאת ידע בדירור
 שעדיין לא עשה כולם להבורא ית' כראוי' לעבוד אליו
 יתברך שמו הגדול שאם ח"ו יחשוב בעשותו איזה דבר
 טוב שעשא' בתכלי' השלימות ויהיה במעשיו אזי כל
 מעשיו אין נחשבין לבלום וזהו פ"י כל הנחלים הולכים
 אל היס ר"ל כל המדות טובות הנקראים נחל שעל
 ידם הולכים כל השפעות והחסדים כנחל המתפשט
 ממעלה למט' כל המדות האלה הולכים אל היס העליון.
 ובאופן והיס אינו מלא פ"י שיחשוב בעלמו שפלותו
 ולא

במאוד מאוד : דאמר התנא מאוד מאוד הוא שפל רוח : ולכאורי' היה לו לומר מאוד תשפיל רוקך : אך הפשוט שהתנא הזהיר שיהא האדם תמיד שפל רוח בלי הפסק וזהו מאוד הוא שפל רוח : הוא לשון דבר ההוא תמיד וזהו יועלמו במאוד מאוד ר"ל שעשו עלמיות במד' הזאת שלא היה מקריות אולם לפעמים כך ולפעמים כך רק תמיד היו במדת שפלות בעלם הנקרא עלמיות גתמלא הארץ אותם ר"ל שגם הארציות דהיינו החומר והגוף שלהם מילא אותם את קדושתם שהיו כ"כ לדיקים וקדושים עד שהי' הגוף מזכירם ומסייעם לעבודת הבורא י"ת וק"ל *

ויבן ערי מסכנות לפרעה כ"ל ע"ד המוסר לשון מסכנות הוא לשון הנחה כמו דדרשינין בגמרא לך נא אל הסוכן כו' ויליף לה מקרא ותהי לו סוכנת וזהו הפי' כאן מי שהוא בעל הנאות אזי הוא בוני ערים לפרע' דהיינו להקליפי' שנקרא פרע' אבל מי שמסנף עלמו ומעני' עלמו מהנאות יתירות אזי יכול לבא למדרג' גדול' וזהו וכאשר יענו אותו ר"ל כנ"ל שמעני' עלמו: כן ירד' וכן יפרוץ בקדוש' ובכל העולמות וק"ל : וייטב אלהים למילדות וירב העס ויהי כי יראו המילדות נו' ויעש להם בתים : יש לדקדק הלא הטוב' הית' למילדות שעש' להם בתים כהו' ולו' כפריש"י ז"ל ולמי הפסיק בירב העס ונרא' לפרש דהי' כתבנו מזה פעמים הרב' דהלדיק לריך להיות עובד השם באהב' וזירא' : אהב' היא רוממות אל י"ת ונקרא בשם ישראל שמוד' ומשבח להבורא י"ת ויתעלי' בשירות ותשבחות וזהו ישר' אל וירא' נקרא בשם יעקב כמבואר לעיל והלדיק הנקרא בשם יעקב משגיח תמיד על העולם להשפיע להם כמדת יעקב כנ"ל הוא יכול להשפיע לעולם את שלש אלה דהיינו בני חיי ומזוני והמשכת שלתתם הוא ע"י מדרגת הנקרא בשם יוסף כמ"ש ברחל יוסף ה' לי בן אחר דהיינו שהיתה מרמזת למדרג' זו להמשיך לאותו מדרג' בני' : ויוסף אמר העוד אבי חי רמז להמשיך חיה ע"י מדרג' זו כי למעלה מזו יש מדרג' הנקרא בשם אב ויהי ממשיך משם חיי' ונאמר ויכלכל יוסף את אחיו היינו מזוני הוא ג"כ ע"י מדרג' זו ושלש אלה הם נשפעים על ידי הלדיק הנקרא בשם יעקב : והנה הם ז"ל פי' אלה תולדות נח עיקר תולדותיהם הם מעשים טובים יש לומר הכוונה ע"י שהם מתקנים את העולמות העליונים הנקראים טובים ע"י זה הוא עיקר התולדות בעולם שהם ממשיכים והוא ע"י אהב' דהיינו שירות ותשבחות כנ"ל אבל הלדיק שהוא ג"כ במדרגת יעקב הנקרא בשם יראה והוא תמיד משגיח ומטי' את עלמו לעולם להשפיע להם יכול להשפיע להם כל השלש הנ"ל דהיינו

ולא יהיה מלא ממעשיו : וזהו ואלה שמות כו' ידוע דישאל הוא מדרגה עליונה הנקרא ישראל כידוע ויעקב הוא מדרגה תחתיו וזהו שאמרו חז"ל לא שיעקר שם יעקב ממקומו אלא ישראל עיקר כו' ע"ש דשני השמות הולרכו שם ישראל בשביל קישור העולם העליון ושם יעקב בשביל קישור עולם התחתון כנ"ל והלדיק גמור אשר בשם ישראל יכונה הוא מקושר בעולם העליון והלדיק שאינו במדרג' ישראל יש לו אחיזה בשם יעקב שהוא מדרג' תחתיו ובלבד שילך עכ"פ בתמימות אטפי' שאינו יכול להשיג מדרג' העליוני הנקרא ישראל וזהו ואל' שמות בני ישראל ר"ל אותן הלדיקים שבשם ישראל מכוונים שיש להם אחי' בשם ישראל : הבאים מלרימ' פי' הם באים ע"י המיזר דהיינו ע"י הגדרים שגדרו לעצמם והם מוחזקים בהם בכשרותם בטבע ועולים במדרגתם אל הים העליון וגורמים השפעות טובות לעולם וזהו מלרימה . מיזר י"ס מיזר לשון מני דייש אמלרי כנ"ל ויס רמז לים התלמוד : את יעקב פי' אותן הלדיקים שיש להם אחי' בשם יעקב שהיא מדרג' תחתיו איש וציתו בלו פי' לריך שיבא בכל ציתו דהיינו בכל גופו ותמימותו כנ"ל וזהו והאכלתיך נחלת יעקב אבך ר"ל שהש"ת צרו רחמיו מצטיה לנו שגם מי שיחזיק במדרגת יעקב אטפי"כ יגרום השפעות מנחל העליון : כי פי ה' דבר פי' רק שהי' בתמימות שכל אשר ילא מפיו יהי' דבר ה' דהיינו תמימות וזהו גם הוא יספיע השפעות טובות וצרכות מנחל העליון לישראל לעולם אמן *

ובני ישראל

פרו וישראו כו' פרו יש לומר הוא לשון פירות דהיינו ע"י קדושתם עשו פירות וישראו דהי' כתיב ישראו המים נפש חיה ועוף יעוסף על הארץ יש לומר הפי' דעיקר הוא באדם יסוד המים מהארבעה יסודות שבאדם ומים נקרא התור' ור"ל שזיוה הש"ת שהעסק התור' יהי' בהכנע' וזה רמז ישראו דהיינו דבר השורץ על הארץ בנמוך והכנע' : נפש חיה פי' וע"י זה יבא לו חיות לנפשו ועוף יעוסף על הארץ ר"ל שגם הגוף והחומר של אדם יעוסף ועלי' בקדוש' רבה וזהו וישראו היינו שהיה להם הכנע' כנ"ל :

או יאמר

וישראו ופריש"י ז"ל שהיו יולדות ששה בכרם אחד ווכל לומר שזה רמז שעשו הוולדי' בשש' קנאות שהלדיקים ע"י קדושתם עושים וולדה בששה קנאות הנקראים ומכוונים בשם כרם שהיו מתגללים ע"י והבן זה : וירבו ר"ל שהמשיכו השפעות עוה"ז שזה נקרא רב דעוה"ז הוא עולם הפירוד לכן נקרא בשם רב ויעלמו

בני חיי ומזווי חסו ויטעב חלקים למילדות דהיינו כשהיו המילדות במדרג' זו של הטב' שהיו מתקנים את הפולמו' הפלוניס כ"ל' וירצ העס ויעלמו מאד פי ה' זה לנד שהמשיכו תולדות לפולס' אבל ויהי כי יראו המילדות פי' שירדו ממדרגתם קלת להטות את עלמם להשגיה ג"כ על העולם והיינו מדרגת יראה הנקרא בשם יעקב כ"ל' ויעש להם בתיס כהונה לויח מלכות דהיינו שהמשיכו כל הג"ל כהונה רמז לבני דע"י הכסן הוא ונקת' ומרע' זרע' לוי' רמז למזווי דלוויס יתכן להם את המעשר מלכות רמז לחי' דמאן מלכי רבנן והתורה היא נותנת חיים לעושי' בעולם הזה ובעולם הבא וק"ל :

ותתצב אחרות

מרחוק כו' איתא בגמרא כל הפסוק הזה לאמר על השכינה ותתצב אחרות שנאמר אמור לחכמי' אחרותי את מרחוק דכתיב מרחוק ה' נראה לי כ"ל פי' הדברים שכתבנו לעיל דהלדיק זר"ך להיות ג"כ במדרג' זו להשפיע על ישראל ולבטל מהם כל הרעות והשפלות והוא פי' שהלדיק מעלה אותו הדבר עד מדרגות חכמי' ושם נעש' אין וכלא היה חסו החכמה מאין תמאל והלדיק הזה נקרא בשם דוכרא כי כל דבר שנקדוש' יש לו דבר ונוקבא והלדיק המשפיע נקרא בשם זכר אבל הלדיק שאינו במדרג' זו להשפיע נקרא בשם נוקבא חסו שאמר פרעה כל הבן סילוד כו' כי פרעה אמר לי יאורי דהיינו שהיאור היה לו לאלקות והקליפה אין כה בידה להיותה יונקת מהקדוש' רק מאלד הנוקבא של הקדוש' כי הקליפ' נקרא ג"כ בשם נוקבא אבל מאלד דוכרא אין לה רשות כלל וכלל לנגוע ולינק והי' פרעה רוצה להכריח חילי' להיות יונק מאלד דוכרא ואמר כל הבן סילוד דהיינו לך דוכרא הי' רוצה לכפות ולהכניע חילי' חסו היאורי תשליכוהו וכל הבת תחיון דהיינו לך הנקבות משם הוא מקום חיותו : ונחזור לענייניו דהלדיק שהוא במדרג' לבטל כל הרעות והשפלות מישראל הוא ע"י שמעלי' את הדבר עד החכמי' נעש' אין חסו דאמרינן בגמ' אחרות לנו קטני' זו עילם שזכתי' ללמוד ולא זכתי' ללמד והיינו כ"ל' כי הלומד תורה לשמי' זוכ' לדברים הרבי' פי' שזוכ' לפעול דברים הרבי' להטיב ולהשפיע ולבטל גזירות רעות ושפלות ועילם לא זכתי' ללמד דהיינו להטיב לאחרים חסו אחרות לנו קטני' זו עילם שהי' לימודם בקטנות ושדים אין לה שלא הית' יכולי' להשפיע לאחרים ואמר שלמה המלך ע"ה מה נעש' לאחותינו פי' שאנחנו לריכין לעשות את אחותינו דהיינו

BLACK !
HUCK.

לימודיו עד שיעלי' למדרגת מ"ה דהיינו חכמה : ביום שדובר זה פי' כשאנו לריכין לדבר לפעול ארצה דבר ידובר זה באות' מדרגה ח"ש משה רבינו ע"ה ואנחנו מ"ה כי תלינו עלינו דהיינו שהוא הי' מדבר עמם למטי' וכונתו הי' אף כי תלינו עלינו אנחנו יכולים להביא אותו הדבר עד מדרגת מ"ה ונמאל שם בטל ומבוטל נעש' אין חסו ותתצב אחרותי זהו שנאמר אמור לחכמי' אחרותי את פי' שחכמי' במדרג' זו להפעול התור' עד החכמי' מרחוק דכתיב מרחוק ד' כ"ל פי' ע"י זה הוא בא לאותו המדרג' הג"ל פי' שידאג תמיד ומחשב שעדיין ד' רחוק ממנו ומחמת זה הוא מוסיף והולך בקדוש' יתיר' לדעת מה יעשה לו דהלדיק שרוצה לבטל ומעלה אותו דבר עד מדרגת חכמה לריך מתחילה להפעול עד מדרגת דעת ומדעת לחכמה חסו דעת קנה הכל קנה דהלדיק נקרא הכל שהוא כללות ישראל להשפיע להם והיינו דעת כשבא למדרגת דעת הכל קנה פי' הלדיק הנקרא כל קנה הכל ר"ל שפועל ועושה הכל חסו לדעת מ"ה פי' כשמעלי' את דבריו עד דעת ומדעת לחכמי' הנקרא מ"ה : אז יעשה לו הכל מה שחשק' נפשו ורלונו והבן :

יידו בימים כו' וימת מלך מלרים כ"ל דמלך מלרים נקרא הי"ר הרע ואמר הכתוב שמדרך בני אדם ברוב הימים אשר יגיעו ויתעורר לבדם בקרבם ויהרהרו בתשוב' ויתחרטו על מעשיהם ורוצים להמית הילא"ר : יש שאינו משכיל לעשות תשוב' כהוגן ולתקן העיקר הם המדות רעות ולטהר מחשבותיו שיתפלל בלי מחשבות זרות רק אחר שיהרהר בתשוב' אמר יאמר בלבו שבזה הוא מתוקן כראוי ומרפא עלמו מן החור' ומן התפילי' שהיא עיקר עבוד' שהיא בלב זו תפילי' ח"ש ויאנחו בני ישראל מן העבוד' כאדם המתייגע ועומד לפוש אזי הוא מאנח ומגיעתו ואינו עוש' כלום ויזעקו ר"ל רק ביום כנופיא ותפנית שאומרים סליחות אזי זועקים וזוכים : אבל כשאר הימים אין מתאמלים כלל בתפילי' ואין זו תשוב' נכוני' אעפ"כ השי"ת ברוב רחמיו וחסדיו מקבל לעקתם כאלו הם מתפללים בזכוני' שלימי' והוא תעל שזפתם אל האלקים מן העבוד' פי' כאלו הי' עבוד' בלב זו תפילי' שלימי' : וישמע אלקים כו' ויחזור את בריתו פי' אם יש לו לאדם ארצה זכות אזי זוכר לו ואם לאו את אברהם כו' פי' אעפ"כ הוא מזכיר לו זכות אבות' וירא אלקים את ישראל וידע אלהים ר"ל וגם מי שתמה זכות אבותיו אעפ"כ השי"ת ברוב רחמיו הוא יודע עמידות רואי' מה שעמיד האדם הזה לעשות תשוב' שלימי' ומקבל לעקתו עתה עבור העמיד להיות וק"ל :

אלימלך

שמות

נועם

בזמנת חס בנותו. הפעם לבו חושק ומתלהב מאד
 מאד שיזכה גם הוא לעבוד השי"ת בזמנת זה הוא
 סימן טוב שהשם עמו חס דבר חס וחסו זה לך
 האות שאני חומר לך בהוליאך כו' תעבדון על הכר
 הזה זה יהי לך לסימן ולאות. חס יהי לך בוער
 ומתלהב לעבודתי בשומעך זאת בזאת מדע שאני
 עמך וחסו שהתפלל דוד המלך ע"ה השיב לי ששון
ישעך ר"ל זכני להשיבני אליך ושיהי לי סימן טוב
דהיינו ששון ישעך ר"ל כשאשמע מספרים ישעך
דהיינו מעוסקי תורתך ומותיך שזה הוא הישועה
להשי"ת כאשר יהי לי זאת לששון ולשמחה בזה אדע
כי אתה עמדי והי זכנו להיות מעובדי ה' בזמנת
ולשמחה עם הלידיקים חמנ :

ויאמר משה כו' ואמרו לי מה שמו מה
 אומר אליהם ויאמר אלקים
 כו' אהי אשר אהיה ויאמר אהי שלחני כו' ויאמר
 עוד כו' ה' אלקי אבותיכם כו' ופירש"י ז"ל שאמר
 משה רבינו ע"ה די ללרה בשעתה כו' ופירושו קמאי
 לא שהשכל משה מ"ה כו' וגם אהי אענה חלקי
 להיות במדרש דשמותיו של הקב"ה הם רבים והשי"ת
 אמר שמי הוי"ה היה הוה ויהי שרי שאמרתי
לעולמי די ע"ש : והנה כל עבודתיו הוא לתקן
 ולטהר העולמות ולקשרם יחד ולכן תיקנו לנו אהי
 כנסת הגדולה בשלש ברכות הראשונות חלקי אברהם
 כו' מחמת שהאבות בחרו להם ועבדו ותקנו שלש
 מדרגות וע"י זה חנו מקשרים עלמיו בהם ועל
פיהם חנו חיים ולמעלה מהם יש עוד שלש מדרגות
כידוע וחסו כל מעשך יהיה לשם שמים ר"ל לתקן
העולמות העליונים וחסו שאמר משה רבינו ע"ה
ואמרו לי מה שמו פי' חס יאמרו לי בזה חכמה
נעבוד אותך יתברך ויאמר אלקים אהי אשר אהי
היא המדרגה העליונה כידוע לידעי חן מלת אהי
וכתיב עוד ויאמר כו' אהי היא מדרג' למטה מנו
ויאמר עוד כו' כה תאמר ה' אלקי אבותיכם אהי
אברהם כו' זה שמי לעולם חס זכרי לדור דור
דהיינו בזאת מדרג' אהנו חיים וקיימים לעולם
על ידי שכבר תיקנו לנו אבותינו המדרג' הזאת ואנו
מקשרים עלמיו כנ"ל ועל פיהם חנו חיים לעולם
בכל דור ודור והבן :

ויאמר ה' בלכתך לשב מרימה ראה כל
 המופתים אשר שמתי בידך כו' ואני
 אחזק את לב פרעה ולכאורה חינו מוכן ורש"י ז"ל
 פי' לפי דרכו ואענה גם אנכי את חלקי דהנה
 הלידיק המדבר דברי הבורא יתעלה בלתי אפשרי
 שלת ישברו הדברים האלה את לב השומעים והנה
 השי"ת

וארד להילני כו' ולהעלותו אל ארץ טובי כו' ר"ל
 שאעלי אותם ואביא אותם אל קדושת ארץ ישראל
 ועתי הנה לעקת בני ישראל בזה אלי וק"ל *
ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כו' וכי
 אוליא את בני ישראל כו' לכאור'
 הלשון כפול כמו שהרגיש רש"י ז"ל בזה : גם בפסוק
 ויאמר כי אהי עמך חס לך האות בהוליאך כו'
 תעבדון את כו' גם זה חינו מוכן לכאור' שאמר לו
 השי"ת את שיהי אח"כ ורש"י ז"ל פי' בטוב טעם
 ולענ"ד נר"ה ע"פ הפסוק וירא יעקב מאוד ויאמר
 מה נורא המקום הזה אין זה כי כו' ולכאור' מלת
 אין הוא מיותר והיה לו לומר מה נורא המקום הזה
 זה בית אלקים ; ונר"ה דהתורה הקדוש' מורה לנו
 בכל זה חן נחנה בעבודתו ית"ש ויתעלה דהנה
 האדם הבא לו אהבה והתלהבות בלבבו בתפילתו או
 בלימודו וכן בכל מעשיו אשר יעשה לשמו ית"ש ראו'
 לו שיחשוב מי יודע חס אין זו התלהבות חס זרה
 חליה וחליה * ואם לבו מתלהב עוד בפעם אחר
 פעם יחשוב אפשר המקום גורם קדושה והתלהבות
 הזאת דהיינו שעומד עם לדיקים ולא יתלה בעלמו
 כלל וכלל רק שיהיה שפל מאוד ויחשוב חן אפשר
 שאיש שפל כמוני זכ' לזאת ואם יוסיף עוד ולא יפסוק
 יחשוב אמת בודאי זה הוא דבר אלקים שנתן לי
 השי"ת מתני והלווי' שיהיה לבדי זה כל הימים ויתפלל
 תמיד להשי"ת שיפזור לו וישמור אותו שלא יכשל ח"ו
 בשום נדוד חטא שלא יגרום החטא ח"ו לכבות חס
 התלהבות בעבודת הבורא ית"ש וחסו וירא יעקב
 מאוד כו' דהיינו כאשר ראה סולם מונב ארלה
 ומלאכים עולים ויורדים בו וראה המראה הגדול הזה
 שהשי"ת ב"ה עם כל המרכבה העליונה נלב עליו
 וירא מאוד ויאמר מה נורא ר"ל מי יודע מה הוא
 המורא הזאת כי מי אנכי שאזכה למראה הגדול
הזה ואח"כ חשב ואמר המקום הזה אפשר המקום
גורם הקדושה הגדולה הזאת ואח"כ אמר אין זה כו'
כיון שראה הקדושה הזאת בלי הפסק אמר בודאי
אין זה רק בית אלקים והתחיל להתפלל להשי"ת ב"ה
וידור נדר חס יהי אלקים כו' ושמרני כו' דהיינו
שלא יגרוי חטאי ח"ו להפסי' ממנו הקדוש' הזאת ח"ש
משה רבינו ע"ה מי אנכי כי חלק כו' שהי עניו מכל
אדם ושפל בעיני עלמו ואמר חן אפשר שאגיע
למדרג' הזאת וכי אוליא כו' פי' וגם חס ה' באפשרי
שאבא למדרג' זאת שאליך אל פרעה : חן אני ראו'
למדרג' גדולה כזאת להוליא את בני ישראל ויאמר
כי אהי עמך חס לך האות בהוליאך כו' תעבדון כו'
דהנה סימן טוב לאדם כשהוא שומע מספרים
ממעלות הלידיקים ועבודתם בקדוש' לשמו יתברך

*Powerful moments
humility*

*Don't ask
"How"!*

פרשת וארא

הש"ת ברוך הוא ה' - רונה שיחוק פרעה את לבו ואף אפשר שיחוק את לבו מאחר שיטמע דברי הש"ת מפי משה ולכן אמר לו הש"ת ראה כל המופתים ואיחא בסנהדרין מחשבה מועלת אפילו לדברי תורה ופירש רש"י ז"ל אדם האומר שילמד כך וכך דפין אזי כוודאי אי אפשר שיקיים את דבריו ולכן אמר לו הש"ת בלכתך לשבז מצרימה ראה את כל המופתים דהיינו בלכתך בדרך תחשוב הכל שכן תעשה המופתים לפני פרעה ועל ידי זה תשבר לבו ובאמת המחשבה מועלת ולא תועיל דברך לשבר את לבו לכן ואני אחזק וק"ל :

וישב משה אל ה' כו' ומאז באתי לדבר בשמך הרע לעם הזה והלל לא הלל לכאורה הלל לא הלל הוא כפל לשון כיון שאמר הרע לעם הזה ממילא לא הליל אותם ונרא' כך פירושו דהנה אהנו בגלות המר הזה אשר בלרותינו לו לא ונלה השכינה עמנו אין לנו לראובן ולהתאונן אלא על גלות השכינה ולא לחשוב כלל על לרותינו כי"ח על אשר וגלות השכינה ואלו ה"י מגמותינו ולערנו רק על אשר השכינה ולא על לערנו בודאי היינו נגאלים מיד חך כי בשר אהנו ובלתי אפשר לקבול לנו לרותינו ומכאזינו לכן ארכו לנו הימים בעוינו הרבים בגלות המר מחמת שאנו משתתפים לערנו עם אשר השכינה ואנו חוששים על לערנו ואלו היה נדיק אחד כנ"ל. היה מניל את כל העולם כולו מן הגלות : וזה שאמר משה רבינו ע"ה ומאז באתי לדבר בשמך פי' כל דבורי לא ה"י רק בעבור שמך הגדו והקדוש שהוא בגלו' ולא בשביל גלותינו והסימן וראי' שאמת אתי שכוונתי לא ה"י רק בעבור שמך הקדוש כי אני רואה שפרעה הרע לעם הזה שזה סימן לאדם הרואה להוכיח את חבירו או לדבר דברי קדוש' אך ידע שכוונתו ה"י רק לשמים בלי מחשב' ופני' אחרת אם רואה צדדו לפני אנשים שאינם מהוגנים והם כועסים על דבריו בודאי ה"י דבריו ככוונה שלימה לשמים לבד ובעוה"י דבריו יעשו רושם' הו"ש משה רבינו ע"ה כל דברי לא ה"י לשום כוונ' אחרת רק בשמך ממש והא ראי' שהרע לעם הזה ומאחר שהיו דברי רק למען קדושת שמך מן הראוי' ה"י שיגאלו ישראל מיד ומדוע הלל לא הלל ח"ש דוד המלך ע"ה השיבה לי ששון ישעך פי' גאל אותנו והשיבנו מהרי' לחרתינו כי כל כוונתי אינו אלא למען ששון ישעך שתגאלנו גאולה קרוב' למען ישועתך להשיב את שבותך היא השכינה הקדוש' ולא למענינו כי"ח למעך והשם יגאלנו במהרי' ונגילי ונשמחה בישועתו אמר :

וידבר אלהים אל משה כו' נרא' לפרש דאיתא בגמ' רשעים תחילתן שלי' וסופו יסורין ולדקים תחילתן יסורין וסופו שלי' יש לומר הפי' דהלדיק לריך לעבוד את הצורה ב"ה מתחילי ביראי' ולשמור עלמו מינה"ר ולשבר כל תאויות הגשמיות וזהו תחילתן יסורין : ואחר שזכי לשבר כל התאוות ואזינו הוא ה"יה"ר השלים עמו אז סופן שלי' וזהו וידבר אלהים שדיבר הוא לשון קשות ואלקים הוא מדרגת ירא' ופירושו וידבר לשון קשות אלקים ר"ל אז כשה"י במדרגת ירא' . ויאמר אליו אני ה' פי' כשכח במדרגת אהב' דהיינו ד' אז ה"י אמיר' בלשון רכה ויש לומר זהו כוונת רש"י ז"ל וידבר אלקים דבר אהו משפט על שהקש' לדבר ולומר למה הרעותה לעם הזה וכדאיתא במדרש שהפסית דברים כלפי מעלה ובאמת ח"ו שמשא רבינו ע"ה יטיח דברים נגד הש"ת רק זה ה"י מחמת גדול אהבת ישראל וזה מורה על גדול אהבת הצורה ית"ש והפי' כך וידבר אלקים כו' כלומר אע"פ שה"י ראו' לדבר אהו משפט על שהקש' לדבר כו' אך מחמת שה"י מגדול אהבת ישראל שהיא אהבת הצורה ית"ש לכן ויאמר אליו אני ד' שהיא אמיר' רכה באהב' וזהו שהתפלל דוד המלך ע"ה הקם לעבדך אמרתך כו' פי' שהש"ת יסייע לו לבא למדרגת אהב' המרומז בלשון אמיר' : אשר ליראתך ר"ל אהב' כו' שמתוך אהב' אבא ליראי' שהיא היראי' הרוממות וק"ל : **וארא** כו' כתב רש"י ז"ל וארא אל האבות ולכאורי' מה בעי רש"י בזה הלל בפסוק מפורש אברהם יצחק וידענו שהם נקראים אבות ונרא' כוונת רש"י בזה כי אברהם ה"י מדת חסד ויצחק בחי' גבור' ויעקב תפארת והיו משתנים זה מזה בבחי' וא"כ אך שייך שלכולם יתרא' אליהם באל שדי הלל הדרך הוא שכפי מדרגתו בזה עליו הקדוש' מלמעל' אך שהשורש הוא בדבר הזה כך שמלך הצורה ב"ה אין שום השתנות אלא שהאדם צעבורו לפי מדרגתו כך ממשיך עליו נמלא אברהם המשיך על עלמו הנד' של חסד וכן יצחק מדתו וכן יעקב אכל מלך הצורה ב"ה הכל אחד הפשוט ולזה פרש"י ז"ל וארא אל האבות לומר שאלל הצורה ב"ה אין הפרש וחילוק ביניהם כלל והכל אחד לכך נרא' אליהם בבחי' אחת באל שדי וק"ל :

וארא כו' באל שדי ושמ"י ד' כו' ונרא' לפרש דאיתא בגמ' שדי שאמר לעולמו די ולכאורה יש להבין מה יולא לנו מזה שאמר לעולמו די שלא יתפשט יותר אך הענין הוא שחז"ל משמיענו הטוב' הגדול' שעש' עמנו הצורה ית'

MIO
16 July 2018

Im
Error
Complains

feaw
123
סכני

* I would eat implied TRAKA Food and MIO
was to STOP me from eating (חגג - חגגו)

STOPPED learning on 16 July 2018
Intense STONERS - "SIGV"

הארץ שהיא החילונית חסו לה נודעתי כנפעול שלא
 היו יכולים להמשיך. והנה הלדיק לפעמים לרדך
 לפשות דבר חילונים ולהמשיך לתוכו הפנימיות למשל
 מי שרדך פרנס' או רפוא' או אומר לו הלדיק שיהי
 לו רפוא' ופרנסה ששם דברים חילונים וממשיך לתוכו
 השם הים צ"ה ע"י כוונתו ותפילתו והוא מסכים
 שכן יקום. חסו כשרתי לך בקבל רב ר"ל שאני
 מבשר כל מי שרדך דבר שיהי לו כן כמו שרדך
 ושפתי לא אכלא אליו לכל הטרעות מלדברו אפי'
 חילוניות הוא מחמי' ה' אתה ידעת פ"י שאח' ונתן
 דעתך הפלך עמי לסכים ע"י שכן יקום ואני ממשיך
 הפנימיות שם קדשך בהדיבורים הי"ל וק"ל *

הנבון
 BRING
 DIVINE
 WITHIN
 ANSWER
 WITHIN
 (הנבון)
 NIC
 Healing

או יאמר וארא אל אברהם ע"פ מה שאנו
 אומרים בצרכות אבות חלקי אברהם
 כו' ואח"כ אנו אומרים האל הגדול כו' כאשר כתבנו
 לפיל מזה דהי אברהם תיקן מדת חסד והמשיך את
 הצורה צ"ה צמדת חסד לזה הפולס יחזק המשיך
 מדת גבורה כו' ומחמת שאין כח בנו לקשר עצמינו
 מיד בעולמות העליונים לכן מתחילה אנו מקשרים
 עצמינו באבות אברהם יחזק ויעקב ואח"כ אנו עולים
 מתחיל לפילא בעולמות עליונים שהם הגדול הבכור
 כו' אבל האבות שהי' כחם גדול והי' כח בידם
 לקשר עצמם מיד בעולמות העליונים והיה עבודתם
 מעילא לתתא שפמשיכו את הצורה צ"ה לזה העולם
 כל אחד תיקן מדתו כנ"ל חסו וארא אל אברהם כו'
 באל שדי הוא שאמר לעולמו די והוא השם המשתמש
 בזה העולם והיינו שהשי"ת היה נרא' להם אחר
 שהמשיכו לזה העולם דכאן נקראים אבות ושמי' ה'
 לא נודעתי להם ר"ל אבל בעולמות העליונים ששם
 שמי' ה' לא נודעתי להם עד אחר שתיקנו המדות
 העליונות והמשיכו למטי' כנ"ל חסו שפירש"י ז"ל וארא
 אל האבות היינו בזה העולם אחר שהיו נקראים
 אבות הייתי נרא' להם וק"ל :

CONNECT
 with
 SINCE
 WHO GOT
 IT FIRST

ולא שמעו אל משה מקולר רוח ומעבוד'
 קשה ויאמר משה לפני ה' הן
 בני ישראל לא שמעו אלי כו' ודקדקתי מה זה
 ק"ו הן בני ישראל כו' ואיך ישמעני פרעה הלא
 מפורש בקרא דבני ישראל לא שמעו אל משה מקולר
 רוחו כו' אבל פרעה אפשר שישמע לו אך העיני
 ה' א' והנה יש בני אדם שהם ארך רוח פ"י שיש לו
 נשמי' קדושה עליונה יודע שרדך לעבוד השי"ת צ"ה
 בכל מיני עבודות ולא יספיק לו כל ימי חייו כל
 מעשה עבודתו אשר יעשה להשי"ת ויש אשר הם
 קולר רוח פ"י שאין נשמתם ורוחם יקר כל כך ודומה
 בעיניו שיואל ידי חוצתו בעבודתו ית"ש בכל ענייניו

Every
 IN
 IN
 IN

יש אשר עבודתם קשה דהיינו שהם מסגפים עצמם
 בתענית וסיוגופים והיינו כשכח משה רב"ה ואמר
 להם הגאולה ולא שמעו אל משה מקולר רוח פ"י
 מחמת שהי' נשמתם ורוחם קלרה ומעבודה קשה
 דהיינו שהי' זיניהם ארשים שהיו מסגפים עצמם
 והיו סבורים איך אפשר שמהי'ת יצא את הגאולה הלא
 גם הם עובדים להשי"ת בכל עבודתם ומדוע לא יצא
 הגאולה על ידיהם והנה משה רב"ה תלה חסרון
 השמייעה שלא שמעו בני ישראל אליו תלה בעלמו
 מחמת שהוא אינו ראו' לכך שאינו לדיק גמור ולכן
 אמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני
 פרע' מאחר שדברי לא נכנסו באזני ישראל ואיך
 יכנסו דברי באזני פרעה חסו ויאמר לפני ה' דייקא
 דהי' לפעמים יאמר האדם שתול' החסרון בעלמו
 ובחמת לבו אינו נכון כיכ בחמת גמור שכן הוא
 שהחסרון בו אבל משה רב"ה היה לדיק גדול חס'
 הדבר שתול' החסרון בעלמו היה אומר לפני ה' ממש
 שהיה לבו נכון בחמת לפי דעתו שהוא הגורם החסרון
 השמייעה ויאמר משה הן אני ערל שפתים. לכאורי'
 היה לו לומר הן אני ערל שפה אך העיני הוא והנה
 היה תול' שני חסרונות בעלמו היה תול' שאינו
 לדיק גמור ולכן לא שמעו בני ישראל אליו. והשני
 תלה בעלמו שפרעה לא ישמע מחמת שהוא ערל
 שפה דלפעמים אם ידבר אדם לפני שלטון בלשון נח
 אי דבריו נושאין הן בעיניו ומש' אמר שפרע' לא
 ישמע לו מחמת שהוא ערל שפה חסו ערל שפתים
 כפול בערלות שפתים וק"ל :

Wanted to
 "they"
 refused
 to
 listen
 to me

SMALL
 MINDED
 SPIRIT
 DON'T
 THINK
 SMALL

SHAMESS
 NECESSARY

People who believe behave or think "LIFE IS HARD"
 are preventing their own success & health & joy

Some are
 Some see TRUTH CLEARLY

לא יקבל. אבל אם המניעה היא מלד עלצות שבו
 אזי אם המשמיע הוא לדיק גמור דבריו נכנסין גם
 ללב העלז: וזהו שאמר משה רבע"ה הן בני ישראל
 כיו דהיינו שהוא היה תולה החסרון בעלמו מחמת
 שאינו לדיק גמור לכן אין נכנסין דבריו באזניהם
 מחמת עלצותם וזהו ואני על שפתיים ר"ל שאני
 לדיק גמור ואך ישמעני פרעה שמניעתו הוא מלד
 שהוא איש בליעל ונמצא עולה הכל כהונן וק"ל *
או יאמר ולא שמעו אל משה כיו דהנה האדם

מה שהוא עושה לדיק להיות בלי שום
 פניה רק יהי כוונתו לשמים לבד ולא להנחת עלמו
 כלל וישראל היו לדיקים ועיקר נערם בגלותם היה
על גלות השכינה ולא על ארת עלמם שהיו בקושי
 השעבוד ולפיכך לא הטו אונם לשמוע אל משה כדי
 שלא יבא להם איזה תענוג להנחת עלמם שיגאלו
 ממגרת השעבוד ויהיה שמחתם בשמוע הגאולה לשום
 פניה דהיינו הנחת עלמם וזהו ולא שמעו אל משה
 ר"ל שלא הטו אונם לכן ומפרש הכתוב הטעם מקולר
 רוח ומעבודת קשה שלא יבא להם איזה תענוג ופי'
 והם ראו שלא יהי להם שום פניי אחרת רק על גלות
 השכינה לבד והכלל בזה הוא כך כשרוים להכניע
 הקליפה לדיק להיות האדם בשמחה כי כשהוא שמה
 אין שם עלצות ותוהו כשזה קם זה נופל ומשה רנה
 להכניע הקליפי היינו פרעה עיי שיכניס בישראל
 השמחה של גאולה והם לא ראו לקבל השמחה כדי
 שלא יבא להם איזה תענוג ונמצא לא באו אל השמחה
 לזה אמר משה הן בני ישראל לא שמעו אלי כלומר
 זה טוב שלא שמעו אלי כדי לעשות העובדה שלהם
 בשלימות בלי שום הנחת עלמם אבל ואך ישמעני
 פרעה ר"ל שהקליפה לא הוכנעה בזה כיון שלא באו
 ישראל אל השמחה: וזהו פי' אצרכה את ה' בכל
 עת תמיד תהילתו צפי ר"ל כשאתי מצרך השם בכל
 עת דידוע שיש כ"ה עיתים י"ד ימין וי"ד שמאל וכיון
 שאני עושה פעולה בכל עיתים דהיינו אף בקליפה
 להכניע את הקליפה אזי תמיד תהילתו צפי אפילו
 כשיש איזה הנחת עלמי כיון שצריך הנחה ושמחה
 כדי להכניע הקליפה וזהו אין אני נופל מן המדרגה
 שהיה לי תמיד תהילתו צפי:

HAPPINESS
 enters
 THOUGHTS

וידבר הסי' עלמו ראו יראיו יעשה ואת שועתם
 כיו שומר ד' כיו תהילת ה' כיו כי לכאורי
 אך אפשר שיהי לדיק איזה תאוה גשמיות כי הלא
 צריך שלא יעשה להנחת עלמו שום דבר אבל האמת הוא
 שהלדיק צריך שיהי מחשבתו ללול וצורר רק לכבוד שמים
 ולא להנחת עלמו אבל אך יוכנע הקליפי כיון שלא הוגבה
 השמח' אלל הלדיק כדלעיל לזה עושי' לו השי"ת ראו
 שהוא תאו' שרר' הלדיק איז דבר והקב"ה ברחמינו עושי'

לו ראו והוגבה השמח' אלל הלדיק וזהו מכניע
 הקליפי והפי' הוא כך ראו יראיו יעשי' שהקב"ה עושה
 ראו להלדיק כדי ואת שועתם ישמע וישועם והוגבה
 השמח' אלל הלדיק ולזה שומר ה' את כל אזהביו
 ואת כל הרשעים ישמיד היינו שמכניע הקליפי וזהו
 תהילת ד' ידבר ויצרך כל צמר שם קדשו פי' אפילו
 כשעושי' ג"כ להנחת עלמו כיון שזה עושי' פעול'
 להכניע הקליפי עיי השמח' הואת והבן היטיב כי
 נכון הוא בעושי' :

וידבר ה' אל משה ואהרן וילום אל בני ישראל
 ואל פרע' מלך מצרים לפי פשוטו אינו
 מוצן פירושו ורשי' ז"ל פי' צבוע טעם ולפי עניינו
 י"ל דהיי' כשביאים בני אדם אל הלדיק בדבר הלטרכותם
 למשל שיפעול להם איזה דבר אלל ארון ושלטון אזי
 אומר הלדיק לאדם הזה השלטון ימלא משאלותיך ולא
 יהי' באופן אחר והוא כמלווה מפי הלדיק שאל יעשה
 באופן אחר וזהו וילום אל בני ישראל ואל פרעה כיו'
 פי' זה שתאמר הגאולה לישראל היא הלויה בעלמו
 אל פרעה אע"פ שלא יאמרו משה ואהרן רק לישראל
 לא יהי' באופן אחר ויוכרח להוילום עיי הדבור
 והלויה שתאמר לישראל וק"ל:

דוא אהרן ומשה אשר אמר ד' להם הוילמו את
 בני ישראל כיו הם המדברים אל מלך כיו
 הוא משה ואהרן י"ל הפי' כך שהכתוב מנתני' האך
 אפשר שאהרן ומשה שפי' ד' דבר ענמם האך פי'
 אפשר שהם ידברו אל פרעה על עמא ומתוך
 הכתוב הוא משה ואהרן כלומר שהם היו דבוקים
 שניהם יחד כמו שנאמר והוא יהי' לך לפה וסי'
 הדבור יולא מבין שניהם ולא אל פרעה וממילא
 נשמע אל פרעה וק"ל:

ראה נתתיך יש להבין מה זה הלשון ראה גם
 מלת חלקים ונרא' דהנה הלדיק הרוא'
 להעלות את אדם השפל ולהסירו משטותו ושפלותו
 בלתי אפשר לשדר את דבר שטותו כ"א בדבר הדומ'
 קלת דהיינו שצריך הלדיק לירד קלת ממדרגתו ולהטות
 אליו בדבר הדומ' והנה פרע' אמר שהוא חלקי
 כפירש"י ז"ל הנה יולא המימי' כיו לכן אמר השי"ת
 למש' ראה נתתיך חלקים לפרע' פי' שצריך אתה לעשות
 אותות ומופתים לפני פרע' כמעש' חלקות ועיי' תשב'
 את שטותו שמחזיק עלמו לחלקו שהוא יסבור שאת'
 חלקים ולכן ראה שתסתכל בדבר זה מאוד שלא
 תתגא' ח"ו וזהו גדולי' עזירי' לשמה כני"ל שצריך
 הלדיק לירד ממדרגתו לשדר את שטות אדם השפל
 ועושה עזירי' לשמה למשל מי שהוא רגיל לשונו
 לדבר שקר לדיק הלדיק ג"כ לשדר אותו בדבר
 הדומה וצודאי ח"ו שהלדיק יאמר שקר אך מלינו
 שהתירו

21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

אותו ע"י פעולותיו וזהו שאמר משה רצו"ה לפרעה
 התפאר כו' למען תדע כו' כלומר צווחת תדע כי
 אין כה' חלקינו שכאשר תתלה בו יתברך הפעולה
 ישא לבדך לפארו בהסיבה הזאת וק"ל :

פרשת בא

ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כו'

הרקדוק מפורש
 צוהר הקדוש נך אל פרעה היה לו לומר ועוד
 מה זה נתינת טעם כי אני הכבדתי את לבו אדרבה
 מאחר שהכבדו את לבו למה לו לילך בחכם הלך
 צודאי לה ישמע לו ונראה לפרש דהנה בראות
 הליך ופלאות הצורה או כשישמע מחזירו הליך
 דברים קדושים אזי הוא מתלהב בעבודת הצורה
 יתברך ויתעלה משפ"כ הרשע אף כשזוהה פלאות
 או שהליך מדבר אליו פעם אחד אזי הוא חוזר
 לפי שעה חבל לינו מתקיים בקרבן חיה זמן והוא
 ככלב שב אל קיאו: חבל כשהליך מדבר אליו יום
 יום או בראותו פלאות הצורה יום אחר יום יכול
 להיות מתקיים בידו זמן רב וזהו בא אל פרעה
 בקביעות יום אחר יום ולא בדרך ארעי ולכן לא
 נאמר נך שהוא לשון ארעי וזהו הנתינת טעם כי
 אני הכבדתי כו' למען שיתי אותותי ר"ל אותיותי
 הקדושים שתדבר אליו יום יום אשים בקרבן דייקא
 כלומר שיתקיימו בקרבן זמן רב ולא כן כשישמע
 אליך בפעם הראשון יחזור לסורו ככ"ל ולו' לא
 נאמר מופתי לרמוז במלת אותותי שני משמעות לשון
 אותות כפשוטו וגם לשון אותיות ככ"ל ולמען תספר
 באזני צדק כו' פ"י דה"י כשהליך רוא' פלאות
 פעם אחד אזי מתלהב לבו זמן רב וכשיחזור וירא'
 עוד פלאות אזי בא למדרג' יתיר' לספר גדולותיו
 יתברך לדורי דורות ונמנא גם זה נתינת טעם לזה
 שלא ישמע אליך פרע' בפעם ראשון הוא למען
 תספר כו' שתבא למדרג' נוספת לספר באזני צדק
 לדורי דורות וק"ל :

בא אל פרעה כו' פירש"י ז"ל והתיר' בו ולכאור'

מה צפי רש"י צוה ונרא' לפרש
 דה"י נקוט האי כלל צדק דהצורה צ"ה ויתעלי' זכרו
 לנצח זהו תעמוגו להטיב ולהשפיע לכל העולמות ולכל
 הצורות: אך מחמת שהשפעת הצורה צ"ה הוא רב
 מאוד ובלתי אפשרי לקבל השפעתו כ"א ע"י ממונע
 הוא הליך המקבל השפעי מלמעלי' והוא משפיע לכל
 גם לחינו הגון ומוכשר לקבל השפ"כ הוא משפיע לו
 ונמנא השפעי' שהליך משפיע לינו אלה כגומל חסד
 עם כל העולם שהוא מקבל השפעי' מלמעלי' ומחלק לכל
 חבל

שהתירו חז"ל לשנות במסכת כו' או כדומי' בעיני
 זה שהליך אומר על עצמו שאינו לדיק וזה שקר
 שהוא לדיק ועוש' עבירי' לשמה כדי לשבר כח
 המסקר ואיתא בגמרא אמת אמר לא יברא ששקרא
 בעלמא לך אמר יברא: וזהו צרתי לך בקהל
 רב פי' כשיש קהל רב אזי בלתי אפשרי שלא יהי'
 שקרן אחד והליך הוא מעלי' אותו משטותו ושקריותו
 ע"י שהוא מטה עצמו אליו ג"כ בדבר הדומי' ככ"ל
 ונמנא הוא צויר' ללך שטוב אמר לא יברא וק"ל :
כי ידבר אליכם פרעה תנו לכם מופת:

הנה מלת לכם לינו
 מדוקדק תנו לי היה לו לומר שצוודאי ראה פרע'
 שיתנו לו מופת: ועוד יש לדקדק אחר שהראו לפניו
 מופת שהמטי' נהפך לתנין ויעשו גם החרטומים כן
 מה היה לריך פרע' חיזוק הלכ' כמ"ש ויחזק לב
 פרע' הלא ממילא מאחר שרא' שגם החרטומים
 עשו כן אין לריך חיזוק לזה אך נרא' פשוט דה"י
 האדם המלומד צניקים שהש"ת עוש' לו גם בכל
 עת אזי הוא תמיד חידוש ופלא בעיניו הגם שרוא'
 שהש"ת עושה לו תמיד ניסים אשפ"כ הוא מפליא
 הדבר לחידוש גדול חבל הטוש' דבר חידוש פעם
 אחד ע"י כישוף וכדומי' אזי בפעם שנית אין חידוש
 בעיניו לכלום מאחר שעשה בעצמו פעם אחד: וזהו
 שאמר הש"ת צ"ה כי ידבר אליכם פרע' תנו לכם
 מופת פי' שתעשו מופת כזה שגם לכם יהי' למופי'
 ולחידוש זה יהי' ודאי דבר ה' ולכן כתיב וישלך
 אהרן את מטתו לפני פרעה ולפני עבדיו: וגבי
 החרטומים כתיב ויעשו גם הם בלתיים כן ולא כתיב
 לפני פרעה משום דהשלכת מטת אהרן היה חידוש
 לפני פרעה שהצין שהוא דבר ה' מחמת שרא'
 שגם בעיני משה ואהרן היה לחידוש: חבל בהרטומים
 לא היה שום חידוש לא להם ולא לפרע' כי ידעו
 שעושים ע"י שטותיהם ולכן נאמר שפיר ויחזק לב
 פרעה שהיה לריך חיזוק הלכ' כי הצין שאין בהם
 ממש ואשפ"כ היה מחזק את לבו וזהו צרתי לך
 בקהל רב ר"ל כשאתי מבשר איהו דבר חידוש בקהל
 רב אשפ"כ בהיות הדבר הזה. הנה שפתי לא חבלא
 מלשכה ולהודות על הדבר הגדול אף שאני מלומד
 כך וזה הוא מחמת שזה דבר ה' וק"ל *

ויאמר משה לפרעה התפאר עלי כו' למען

תדע כי אין כה' חלקינו נרא'
 לפרש דהנה האומות עובדי ע"ז בראותם חיה סיבה
 הצא עליהם לטובה או לרעה הם תולים בע"ז שלהם
 חבל אין להם חשקות יותר לפארה ולשצחה מחמת
 הסיבה הזאת ולא כן ישראל עם הקדוש העובדים
 את האל חי וקים מכירים ופלאותיו ומשצחי' ומפאריים

CONTINUOUS CONNECTOR NEVER FORGET GOODNESS

Embed in Genetic Cell Mev

Jupiter say OK

CONNECT FEEL YOURS

THANK 600 for cosmos

אבל העיקר הוא מהבורא ד"ה : וחו לעושי נפלאות גדולות לכדו פי' מה שהקב"ה עושי נפלאות עם עמו ישראל חיבו אלה לכדו : כי לעולם חסדו פי' כי לעולם כלומר המשכת השפע הנא' לעולם חסדו ר"ל פי' חסד של הדיק שבנומל חסד עם כל אדם כנ"ל : והכי הדיק המשפיע ברצונו לקבל השפע מלמעלי' נרד להקטין עלונו בהכנטי גדול' וחסד' כ צעת השפעתו לעולם הוא מתפשט עלונו ומתרחב להשפיע לכל העולם כאדם המתפשט עלונו בכל חדריו ועליותיו להכניס בהם כל אשר לו למלאות אותם כל טוב ורמז לזה אות צ' הוא רמז על הדיק המקבל ומשפיע דאות צ' נכתב נן יוד כוה צ' יוד מאחוריו של הנו"ן והראש העליון של הנו"ן הוא קטן והרגל התחתון הוא רחב וכל זה הוא רמז על הדיק : המקבל השפע' הוא ע"י חכמי' והיו"ד הוא חכמי' ולר"ך הדיק להקטין ולהכניע עלונו צעת קבלתו כמ"ש והחכמי' מאין תמלא פי' מי שהוא צעיר כאין הדיק הזה תמלא חכמי' לקבל משם השפע' הדיק הזה תמלא חכמי' לקבל משם השפע' ולכן ראש העליון של הנו"ן הוא קטן רמז צעת קבלתו השפעתו מהיו"ד נרד להקטין עלונו שיהי' צעיר ככ"ל כאין כנ"ל והרגל התחתון הוא רחב רמז כנ"ל דהיינו צעת שמשפיע לעולם הוא מתרחב ומתפשט לחלק לכל כנ"ל ולכן מהדר אפי' דנו"ן מן היו"ד לרמז לזה שכתבתי שגם למי שאינו הגון כ"כ לקבל הוא משפיע לו ומטי' עלונו אליו להשפיע גם לו : וזהו זמרו ה' כי גאות עשה פי' זמרו להשם הטוב שעשי' וברא גאו' כנ"ל שהדיק מתפשט ומתרחב עלונו כעין אדם המתגא' : מודעת זאת ככל הארץ ר"ל שהוא משפיע לכל הארץ גם לשאינו הגון כ"כ ולפי דרכינו ההשפיע נקרא בשם נפלאות דהיינו הטובות שהשי"ת עושי' עם עמו ישראל הקדושים נקרא נפלאות אבל מה שהקב"ה מציא פורעניות ועונשים על הרשעי' נקרא אותות כמ"ש מאותות השמים אל תחתו שאין ישראל להתירא מאותות' וגם המשכת עונשין ורעות על האומות הוא ג"כ ע"י הדיק כי מפי עליון לא תלא הרעות : וזהו פי' הפסוק גדול כבודו בישועתך פי' שהדיק כתגדל ותפשט ותרחב כבודו צעת השפעתו לעולם הזה הוא ישועתך דמה שישראל מלאים וצדעים כל טוב היא הישוע' להשכיני' ומפרש הכתוב הוד והדר תשו' עליו כי תשיתוהו ברכות לעד ר"ל שמסרת לו הברכות לברך את בית ישראל לעולם' תחדוהו בשמחי' את פיך פי' וגם המדרג' זאת נתת להדיק שאח' משמחו בזה שהיו ע"י דבורו הקדוש ממשך עונש ורעות על הרשעים והיינו את פיך לשון רגז ממשך הדיק כי מאתך לא תלא הרע' : וחו ויאמר ה' אל משה בא אל פרע' פירש"י והת' בו כלומר שע"י דבורך תמשך עליו האותות כי אני הכבדתי בו' אלא מאתי לא תלא הרעות לכן נרד אתה להתרות בו למען שיתי אותותי

red

אלה נקראו שאת' תמשך עליו האותות כי מפי עליון לא תלא הרעות והבן :

או יאמר בא אל פרע' כי למען שיתי בו' דהכי כתיב אני ה' אשר הולאתיך מארץ מצרים ומקשים העולם למה מזכיר יציאת מצרים יותר מזכירת עולם שזה הוא חידוש והטעם גדול יותר אך האמת שיעקר בריאת העולם היה בשביל התור' הקדוש' כדאיתא בראשית בשביל התור' שנקרא ראשית ואז יציאת מצרים התחיל חידוש התור' לכן אמר אני ה' אשר הולאתיך שזה העיקר שהי' התחלת התור' אשר בשביל' היה עיקר הכריא' והכי הקב"ה מתאו' לתפלתן של לדיקים ולפעמים השי"ת ד"ה גזר גזיר' כדי שיתפלל הדיק ויבטלי' וזהו בא אל פרע' כי אני הכבדתי בו' שלא ישלח את ישראל ואת' תבטל זאת למען שינוי אותותי ר"ל אותותי של התור' שיהי' צעת לאתם ממלצים שהי' אז התחלת התור' הקדושה וק"ל :

ויאמר משה בנעוריו ובזקניו נלך בו' נרא' לפרש דאית' בגמ' בשמחת בית השואבי' היו אומרים אשרי ילדותינו שלא צייט' את זקנתנו דהיינו שהיו מתנהגים מיד בנערותם כשור' ולא היו מתביישים בזקנותם ממש' נערותם שהיו ג"כ בקדושי' אבל מי שאינו מתנהג בקדושי' בנערותו אזי לפת זקנותו הוא מתבייש ממש' הקודמים ולר"ך לסור מדרכו ע"כ טוב שיתקדש עלונו מיד : וזהו שאמר הכתוב חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקן לא יסור ממנו כלומר שלא יטרוך לסור מדרכו הקדוש ויוכל לילך בעקבות נעוריו כמו שהיה מתנהג עד עתה ובקל יכול לעבוד השי"ת ד"ה : וחו בנעוריו ובזקניו נלך בו' ראה לומר שנתנהג. ונלך בקדושה הן בנעוריו והן בזקניו צדיקו ובזנותו נלך היינו שנרדך אותם בקדושי' בלתינו ובזקניו נלך רמז גם בעבודת הגשמיית כמו משא ומתן ואכיל' ושת"י וכדומ' נלך בכל זה להשי"ת' כי חנ' ד' לנו ר"ל כי התלהבות אש בוער בנו לעבודתו יתברך שמו ויתעלי' זכרו וק"ל :

או יאמר בא אל פרעס' כי ולמען תספר בו' נרא' כי עיקר כוונת הבורא ית' בנכות את פרעה ועבדיו למען ישי' אות לבני ישראל ושיתרבו אותיות התור' על ידו באלה הדברים הנאמרים בו ולא יהי' הספר תור' חסר אפילו אות אחת והכי האיש משה כשהלך אלל פרעה לא הי' הולך ברצונו הטוב כי לא הי' חסן להסתכל בדמות אדם רשע לכן אמר לו השי"ת ב"ה בלשון בא ר"ל שתבא אליו ברצונך כי יש לי על ידו להתוסף קדושי' ע"י אותיות התור' הנאמרים עבורו ולזה אין שייך כאן לומר לשון לך כי הליכי' מיקרי אף שאדם הולך

הקדוש' הוא אור פשוט ח"ס בני נור' וכש'אדם לומד התור' ומלכש עלמו כהאור ח"ס אזי לפי מדרגתו של הדיק ההוא יש לו נור' לאור הזה לפי מדרגתו של הדיק ההוא המלוכש בו וחו' יזר אור כי קודם בריאת עולם היה האור התור' התפשטו בני נור' אבל אחר בריאת עולם כש'אדם לומד את התור' ומלכש עלמו כהאור אזי האור ההוא יש לו נור' ככ"ל וחו' יזר לשון נור' כי הדיק עוש' לו נורה: וזה יובן מה שרנילים לומר זכותו יגן עלינו ולמי יתן הדיק זכותו לאחר הלא טוב לו שיקה לו לעלמו לעוה"ב שהוא ח"ס אלא יש לפרש שזכות הוא לשון זך דהיינו מה שלומד תור' לשמי' אזי זכות האור שהוא מושך על העולם היא העומדת לדורו ומגין עליהם וחו' פי' נטה ידך על השמים שתטה מכלן האור שך שלא יגין עליהם אזי ממילא יהי' חושך על ארץ מצרים וק"ל:

ומשה והארץ עשו את כל המופתים האלו לפני פרעה ויחזק ד' את לב פרעה ויש לדקדק מה צא הכתיב להשמיטנו אלא יש לפרש שזה קאי על הפסוק שלאחריו שבכביל זה נענש פרעה שחזק ד' את לבו בשביל שלא שם על לבו שמה' היו הנפלאות האלו כי כשהדיק עוש' נפלאות אזי שור' עליו רוח הקודש וקדוש' והכל יכולים להבין שמה' הית' זאת ופרע' הרשע לא ראה לשום על לבו זאת חו' שא"ה ומשה והארץ כו' לפני פרעה ר"ל שאדם אחר הי' יכול להבין שמה' והארץ לא עשו כלום אלא שמה' הית' זאת רק לפני פרעה ר"ל בעיניו הי' שמה' והארץ עשו זאת מעלמם ולא ראה לשום על לבו שמה' הוא זאת ולכך נענש שחזק ד' את לבו:

והיה הזה לכם ראשון הוא כו' נראה לפרש דליתא במדרש הקב"ה ברא עולמות והחריבן ואח"כ ברא עולמות ואמר הדין הני' לי והדין לא הני' לי ואיתא בספרים הטעם של בריאת העולמות שהחריבן ואח"כ בריאות העולמות הן עולם התיקון הי' למען יהי' שבר ועושה' וחו' מתחילי' עלה במחשבי' לברא' במדע"ד ראה שאין העולם מתקין' שיתק' בו מדת הרחמים היינו מתחילי' היו בריאת עולמות החרובין ואח"כ היו בריאת עולמות התיקון שהוא מדע"ר וחו' מה שאמרנו ח"ל כשברא הקב"ה עולמו הי' נמלך בצמנת הדיקים ללאור' אינו מובן מה זה שהי' נמלך בדיקים אך הענין הוא לפי דברינו דהנה הדיק לריך ג"כ להיות עבודתו תמיד כמו שהי' בריאת העולמות שהי' מתחילי' עולם החרובין ואח"כ עולם התיקון וכל מה שברא הוא נחיות תמיד בלי הפסק ולריך להיות תחילת עבודתו בענין עולמות החרובין דהיינו ע"י

סיגוף

הולך שלא ברצונו כי אע"פ שהולך שלא ברצונו אע"פ המשע' הליכי' ברצונו נעשית' וביא' היא שיך כש'אדם צא ברצונו ומחשבתו הוא המביא' לאדם אל הדבר ההוא: וחו' למען שיתי אותותי הוא מלשון אותיות ככ"ל:

ולמען תספר

באזני נדק היות כשהקב"ה ברחמי עוש' כס לישראל פעם אחת ונוקס להם מאויביהם אז נתעוררו הרחמים ומוטיל' אפילו לעתיד בכל דור כשישראל נריכין להקס מאזי' שוגא העומד עליהם להכבירם בעול שררה אז מלך אז הקב"ה עוש' נקמ' בו כיון שכבר נתעוררו אותן הרחמים בענין כזה וחו' ולמען תספר כו' אשר התעללתי במצרים וכשתספרו זאת נתעוררו אותם הרחמים וינקס לכם מאויביכם לכל יוכלו היאר לכם כלל והסן:

ויאמר ה' אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבי' ויש לדקדק על הלשון בארבי' ונראה לפרש עפ"י פסוק בפרשת וארא דכתיב שם במכת ברד כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך בדבר ואולם בעבור זאת העמדתך כו' ויש לדקדק למה דווקא במכת ברד אמר לו זה אך הענין הוא כי כל המכות שצאו על פרע' היה על איז' זכות שהי' להם לישראל או שהי' להם: ועל אותו זכות במכוון צא המכי' כנגדו וחו' פי' הפסוק הכ"ל כי מכת ברד היה צא בזכות הדבור שמדברים ומורים תמיד להש"ת צ"ה וכיון שכן היה הדין ונתן שיצא במקומו מכת דבר כי הם האותיות ממש של הדבור ככ"ל וע"ז אמר כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך בדבר תחת מכת ברד כי כך הדין ונתן ככ"ל ואולם בעבור זאת העמדתך למען ספר שמי הפכתי את האותיות ד'ב'ר לאותיות ברד ולא לאותיות ד'ב'ר:

בארבע בשביל שאמרתי ארבע' הרבה את זרעך ככ"ל וק"ל:

ויאמר ה' אל משה נטה ידך על השמים ויהי חושך על ארץ מצרים ונראה' בהקדים הפסוק יזר אור וזורה חושך וכבר דקדקו קמאי למה כתיב באור לשון יזר' ובחושך לשון בריא' ולי נראה' כי השי"ת צ"ה ותורתו הקדוש' נקראו אור ח"ס חש"ה וירא חלקים את האור כי טוב פי' האור הוא נקרא התור' הקדוש' וכשלומד אדם את התור' לשמי' נקרא אור כי טוב משא"כ אם לומדה שלא לשמי' חילי' חו' פי' יורא חלקים כו' פי' הקב"ה הוא משגיח על התור' והוא ש'אדם לומד לשמי' ולא כשלומד שלא לשמי' כי הזורה צ"ה אינו כשבר הדם שאף שהדבר הוא לפניו ואינו נסתר מנגד עיניו יכול הוא שלא לראות אותו הדבר וזה הפי' יזר אור כי התור'

Humilich
dit wort
kubelne
make
miracles

PEE RAIN
in
POLAND
Summer
2018
COOL!

פיוק
תרום
מרוק
פריז

עיקר
Is
Enlighten
of
Humilich

תורה
הוא
הוא
אור
אור
אור

Black
is
פריז

או יאמר דברו אל כל עדת בני ישראל ויקחו להם איש שם לבית אבות שם לבית

דבתי השורש כל הפרטים לאחוז במדת ענוה חס מרומז במנת שם שהוא מוכנע מכל הלאץ ויש שני בחינות שלריך האדם לשמור ולרזו עלמו במדת ענוה האחד כמו שאמר הכתוב ושכחי עמך ובית אביך ויתאז המלך יפך פרשתי כבר דהיינו אם תבא למדרגי זאת שתשכח מאיז עם עתה ומאיז בית אב אתה מיוחס אז יתאז המלך מלכו של עונס את יפך חסו הפי כאן שם לבית אבות דהיינו שיהא מוכנע מיחוסו ומנית אבותיו שם לבית שלריך לשמור עלמו מהגאות הבא מהפנימיו שנקרא בשם בית דהיינו עיון תפילי שמשמש שמתפלל כוונת או מה שחמד תורי לשמי ולריך לשמור עלמו מזה שלא יהי שמהשבתו זאת שידע שלא הגיע עדיין לתפילי כוונת או לתורי לשמי ואם ימעט הבית מהיות משה פי ואם לא בא עדיין למדרגי זאת שיבחין שעדיין לא בא למדרגי הגיל ואין לו מדת ענו' אזי ולקח הוא ושכנו פי הילך טוב שהוא שכינו הקרוב אל ביתו דהיינו שהי מסייע לפנימיותו: במכסת נפשות ר"ל שיספר תמיד מהלדיקים הגדולים וימני תמיד את מדתם הישרים ונפשות הוא רמז על הלדיקים ומדותם: איש לפי אכלו תכוסו פי הכתוב מורזו לזה שרזי' לאחוז במד' זו שלא יגזם במדת הלדיק רק לפי אכלו תכוסו על השה ולא יגזם במדתו כי מזה לא תבא לך הכנע' כשתגזם במדתו שם תמים זכר פי שיש עניויות שהוא גאות גדול דהיינו שזמרא' עלמו שהוא עניו וצפנימותו יש לו מזה גאות גדול באומרו שהוא עניו וע"ז אמר הכתוב שם תמים זכר דהיינו שיהי ענו' בתמימות גדול מלד הדכרות בן שנה פי שיהי כבן שנה בלא חטא מן הכבשים ומן העיזים תקחו פי המדת ענו' תקחו מן הכבשים דהיינו שתרז' כמה הוא מאוס מדת גאות באדם שהוא עולי' במעלות מה שלא מגיע אליו כבשים הוא מלשון עלה כבש ומשם תרז' כמה הוא מאוס מדת גאות ותקח מדת ענו': ומעיוז דהיינו מעוז פנים שבדור תקח ג"כ ראי' כניל והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחודש פי שלריך אתה לשמור עומך במדה זאת ולידע שעדיין לא תקנת עומך עד ארבע' עשר יום לחודש דהיינו עד שיבא משיח לרקנו ותהיה הלכנה במילואה ומידושה וק"ל:

או יאמר דברו אל בני ישראל בעשור לחודש הזה כו' נראה לי שהתורה הקדושה רמזה לנו בזה דרכי השם לעבודתו דאיתא בעשרה מאמרות נבדא העולם כו' וליתן שכר טוב ללדיקים שמקיימים את העולם וכו' דהיינו שהלדיק הוא יסוד עולם ונותן השפעות אל העשרה מאמרות ע"י

סיגוף ותעני' תחילתן יסורין וסופן שלוי דהיינו אח"כ כשמתקן א"ע במעשיו הקדושים כל אנריו וגופו ורוחו וכשמתו אזי עבודתו בעולם התיקון דהיינו כל דבר ודבר שהלדיק עושה אזי פועל ומתקן בו פעולות ותיקונים גדולים ואיתא בגמ' כל מה שברא הקב"ה ללבונו נבראו ולדעתם נבראו דהיינו שהי' השי"ת שואל את דעתם אם הם רולים להבראות על תנאי זה ועלעבוד' זאת והסכימו כולם וזהו הפי' שהי' נמלך במשמת הלדיקים דהיינו שהי' נמלך עמם אם דעתם להיותם נבראים על תנאי העבוד' זאת כענין עולם החרובין ועולם התיקון כניל ואיתא בספרים שבריא'ת עולם התיקון שהוא מדת הרחמים הי' בשם הנקרי' מ"ה ההד"ש שפי' השם של מ"ה נתחדשו עולמות התיקון: וזהו החודש הזה לכם פי' החודש דהיינו שזה מסורה בידכם לעורר רחמים ע"י השם של מ"ה החודש כענין הבריא'ת ראשוני ודרשו חז"ל לכם שיהא קידוש החודש כשירי' בקרובים וחד אמר לכם חשבים כמותכם ולפי דברינו מר אמר חדא כו' ולא פליגי דהיינו לעורר רחמים לריך חשבים כמותכם לדיקים גדולים וחד אמר רמז שלריך אחדות ואהבי' וקרבות חסו מה הי' אלהיך שואל ממך פי' זה התעוררות הרחמים שגם אלהיך דהיינו מד"ה נעש' מדה"ר דהיינו שם הוי' ב"ה שהוא רחמי' והוא ע"י שם של מ"ה הדבר הזה שואל מעמך שאתה תפעול כל זאת: ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השני פי' זה תפעלו ע"י מעשיכם לחדש תיקונם בעולם התיקון בעולמות העליונים שהם נקראים ראש זה יפעול לכם רחמים בזה העולם שהוא נקרא שנה כדאיתא בספר יציר':

דברו אל בני ישראל בעשור לחודש הזה פי' העיקר לעורר רחמים הוא ע"י יו"ד שהוא חכמי' עליוני' וזהו פותח את ידך קרי' ב' יודיך שהשי"ת ברא ב' יודי"ן שהוא חכמי' עלאי' וחכמי' תתאי' שזה גילי' השי"ת ומשביע לכל חי רצון ר"ל תה מסר השי"ת להלדיק הנקרא חי כש"ה בן איש חי שהלדיק יפעול הרצון הזה והשביע את הלדיק שפי' יתעורר הרצון הזה דהיינו הרחמים: ויקחו להם איש שם לבית אבות כבר פרשתי שכל זאת לריך הכנע' גדול' שזה רמז שם. ואם ימעט הבית מהיות משה ודרשו רז"ל מחיותו דשה דהיינו אם ימעט ממנו החיות דשה שאינו יכול לקבל הכנע'. ולקח הוא ושכיניו שיתקרב אל הלדיקים ויהי' לו אחדות עמם: במכסת נפשות פי' וזה גם הוא יהי' בחשבון נפשות הלדיקים. וזהו ונגילי' כבוד ד' ר"ל שהשי"ת עשה התגלות כבודו וראה כל בשר פי' ואפשר לכל אדם גם מי שהוא בכלל בשר שאינו לדיק כ"כ יכול לבא לראות את כבוד ד' ע"י התחברות הלדיקים ואחדותם וזהו יהדיו דהיינו שיהיו באחדות וק"ל:

אמנות
UNITY
YOGA

Reason
for
LACK
אמנות

NO unity = no miracles
BARN from BAO robber never believe them. Inspiration by Sadguru to realize GREATNESS.
MUSIC Individual
"Poker" leader
Ganze Kriecher

ויחזו את חמורו דהיינו עם הספרדים חזש את החמור
 ג"כ שיסכים עמו שיסאר בנו חי אבל יחק אצו
 היה תשוקתו דוקא שיעקר וישחט על גבי המזבח
 ולכן תולה הכתוב באברהם כמ"ש יען לא חשכת כו'
 משום שאף שהי' תשוקתו שיסאר חי אעפ"כ לא חשך
 ומנע אותו ועשה את ליות הבורא בשמחי רצה ולכן
 בכל דור מזכיר השי"ת את העקידה שעקר אברהם את
 יחק בנו על גבי המזבח אבל יחק אצו היה מדתו
 גבורה ורלה לעשות כמדתו להשחט ואינו חידוש כל כך
 כמו באברהם אעפ"כ אפרו צבור לדורות : ונמלא
 היואל לנו מזה דאשמורה ראשונה לריך הלדיק לעבוד
 ולהתפלל על בני דאז חמור נוער : שניה כלבים לועקים
 דאיתא מלאך המות בעיר כלבים לועקים ואז במשמר
 השני הוא ח"ו התגברות על חי ונריך הלדיק להתגבר
 לפעול להמשך כנ"ל : וחו ותחי לעקה גדולה במלריס
 כו' ולבני ישראל לא יחרץ כלב לשונו היינו כנ"ל שהס
 פעלו והתגברו על הקליפה להמשך חי : משמורה
 שלישית חינוק יונק משדי אמו היינו מווי שאז לריך
 להמשך מווי וע"ש בגמ' בקפוא נפקא מינה למאן
 דגני צבית אפל ליקום וליקרי ק"ש ווכל לומר דהכי
 פי' כ"מ מכל הני תלת שהודיעו לנו חז"ל הלא בודאי
 הלדיק בכל עת ובכל רגע הוא מתפלל על הי"ל ואמר
 למאן דגני צבית אפל דהיינו הכסיל אשר בחושך הולך
 ובאפילה ליקום וליקרי קריאת שמע פי' ילמוד הקריאה
 שהשמיעו חז"ל :

ע"י מעשיו הקדושים שהוא הולך ומתגבר בכל יום
 בעבודת הבורא וכל מה שהלדיק מחדש עלמו אל
 הקדושה יתירה בכל פעם אזי הוא מחדש השפעות
יתירות אל העולמות בכל פעם וחו מדותיו של הקב"ה
 כמ"ש וצטובו מחדש כו' מעשה צראשית ר"ל שכל
 יום מחדש השפעות צמעשה צראשית דהיינו בהעולמות :
 וחו בעשור ר"ל בעשרי מאמרות הכ"ל לחדש ר"ל שהלדיק
 מחדש עלמו בקדושי יתירה כנ"ל וע"י זה הוא מחדש
 במאמרות הכ"ל השפעות גדולות : ויקחו להם איש שה
 פי' לוח האיש הלדיק הרואי להשפיע כנ"ל להחזיק עלמו
 במדי הכנע' שהוא מרמו צמלת שה כמ"ש שה פורי'
 ישראל פי' זה אשר בשם ישראל יכוני' שהוא לדיק גמור
 לריך להיות מוכנע וספל בעיניו כשה ועוד שתהא
 נשמתו פורי' בכל העיניים המוגעים לדבר ה' : כלשון
 הזה מלינו בספר חובת הלבבות שאמר חכם אחד
 השם יליני מפיחור נפש פי' אדם שיש לו נכסים
במקומות הרב' נמלא נפשו פורי' בכל המקומות שנקסו
 שם להשוב ולדאוג עליהם כמאמר התנא מרבי נכסים
 מרבי דאג' כמו כן הפי' כאן שה פורי' דהיינו כנ"ל
 שיחא מוכנע וספל בעיניו ונפשו פורי' בכל אופנים
 בתורי' ובמלות ובגמילות חסדים בגופו ונפשו וממונו
 וכדומי' אז בשם ישראל יכוני' והרי הוא לדיק גמור :
 וחו הפי' הפסוק וכל פטר חמור תפדי' בשם פי' מי
שרוה לפטור את עלמו ממומרותיו יפדה את עלמו
בשם דהיינו מוכנע וספל בעיני עלמו כנ"ל זה יועיל
 לו שיהי' פטור מכל מיני חומרות ואז יכול להשפיע
 לישראל את שלש אלה בני חי' ומווי : וחו שלש
 משמרות הוי הליני' משמורי' ראשוני' חמור נוער כו'
 ולכאור' מה הודיענו חז"ל בזה ונראי' שדבר גדול דברו
 לנו חז"ל בזה ומלמדים אותנו באחי' עת חמון אהתו
 נדע מה לעשות ולעבוד על שלש אלה הכ"ל וסיינו
 משמורי' ראשוני' חמור נוער פי' אז היא התגברות
 הקליפי' הנקרא חמור על בני חליני' ואז לריך הלדיק
 להתגבר ולהתפלל אז להבורא צ"ה לשבר כה הקליפי'
 הזאת : ויש לומר שזה רמו צפרשי' עקדי' שנאמר שם
 וישכס אברהם צבוקר ויחזו את חמורו צבוקר נקראים
 חסדים ואברהם עלמו הוא ג"כ חסד כמ"ש ה תמן
 אמנת ליעקב חסד לאברהם וכשהלך אברהם לשחוט
 את בנו היה הולך בשמחי' רבה בהתלהבות גדול
 לעשות רצונו של מקום אך אעפ"כ היה רולה בזה
 שיסאר חי וכוונתו היה להתפלל להבורא ית"ש שיסאר
 חי כדאיתא במדרש וירא את המקום פי' שראה יעקב
 עתיד ללאת ממנו דגני יעקב כתיב וישכב במקום ההוא
 וחו שאמר וקשתחוהו ושובה אליכם והאיך אמר
 ושובי' הו הלך לעקוד אותו אלא שסמך וצטה עלמו
 על תפילתו שיסאר חי : וחו וישכס אברהם צבוקר

Maer does Barvino

8ae 707no akendy 707nk 3 707

וידרו יפית מבני אדם הולך חן כו' דהנה אבותינו
 אברהם יחק כו' הם נקראים בני אדם מחמת
 שהס נבראו לתקן חטא אדם הראשון והיינו יפית
 היפוי כה שיש לך שאתה יכול להמשך ולתקן כל
 הכ"ל הוא מבני אדם דהיינו אבותינו אברהם יחק
 כו' שהס תיקנו את כל הכ"ל מתחילי' וע"כ יכול אתה
 בקל להמשך את כל הכ"ל הולך חן בשפתותיך פי'
 אלא ששפתותיך יש בהם חן על כן צרכך אלקיס
 לעולם שתמשך אתה השפעות לעולם : נחזור לעניינו
 ויקחו להם איש שה ר"ל הלדיק שנקרא איש שרואי'
 להשפיע כנ"ל לריך ליקח לעלמו להחזיק צמדת הכנעשה
 שהוא מרמו צמלת שה כמ"ש שה פורה ישראל
 כדרך שפירי' לעיל : לבית אבות ר"ל שיכניע עלמו
 בזה שלא יתגאה ביחוס אבותיו חס הוא ממשפחה
מיוחסת רק יחשוב שזה הוא סיוע לו לעבודת
הבורא שזכותם עומדת לו ולזרעו אבל לא להנחת עלמו
ובגלותו : או כלך לדרך זה לבית אבות פי' שתמיד
 ידאג ויחשוב מתי אגיע למקוי אבותי שאהי' לדיק
 כמותם' שה לבית פי' מדת הכנעשה זו וכיים תמיד לביתו
 דהיינו בקרבן יוכיה עלמו תמיד : או פי' שה לבית
 אבות שלפעמים אדם מתגאה ע"י הדגנת והנהגת ביהו
 ש"ס

Rebber children + om' dai cant meyer
 Karma means physical changes Status - Halka ben "ק"ן

KARMA
ל
מציאות

concrete
congr
+ gnetto
בכנסת

מחשבתו ודבורו. וזהו פי' הגמ' זכור ושומר בדבור אחד נאמרו ר"ל זכור הוא רמז לדבור כגל ושומר הוא רמז למחשב' ע"ד ואזינו שמר את הדבר ובין המחשב' ובין הדבור לריכיש להיות שניהם אחד בקדוש' ובטור' דהיינו אם הוא מחשב לפשות מלוי לריך ג"כ להוליא צפוי בדבורו שהוא רז' לפשות מלוא זאת ויאמר לשם יחוד קב"ה ושכינתו. וזהו פי' הפסוק לא על הלאם לבדו יחי' האדם כי על כל מולא פי' ה' יחי' האדם ר"ל במה שהוא מוליא מפיו שהוא עוש' לשם ה' יחי' האדם זה הוא עיקר החיות של אדם: נחזור לעניינו זכר הוא רמז להגיל' שיוניא וידבר צפוי שהוא עוש' לשם הקב"ה ושכינתו: בן שנה פי' שריך אדם להזדכך עלמו עד שיהא כבן שנה נקי בלא חטא כדרשינן בגמ' על וכן שנה שאלו במלכו בן שנה בלא חטא כדפי' לעיל: מן הכבשים ומן העזים תקחו ליל דהני' כתיב את הכבש אחד תעשה צבוקר ואת הכבש כו' י"ל הפי' כך דתתור' רמזה לנו שני מדרגת אשר יעשה האדם וחי' בהם כבש הוא לשון דרגא ומעלי' והיינו הדרגא האחד יעשה צבוקר דהיינו החסדים צבוקר הוא חסד שריך הדיק לעורר החסדים העליונים ואת הכבש כו' בין הערבים דהיינו דרגא ב' בתשוב' על עונותיו אשר יעבור חילי' דערביים הוא לשון חושך: ועד"ז נוכל לומר שרמזו חז"ל מפני מה עיזים מסגו צרישא וכי' דעיזים הוא לשון עור וגבור' שריך האדם להתגבר מאד על יצרו לשב' בתשוב' שלימי' קודם שיר' לילך במדרגת עבודת הבורא יתעלי' וזהו מ"מ כיוס מסגי צרישא דהיינו תשוב' מסגי צרישא לריך להיות קודם ואמר כצרייתא של עולם השוכח והדר נהורא דהיינו שריך לתקן מתחילי' החושך של עזירות ואח"כ נהורא מה טעמא הני מכסיין והני מגליין הני דמכסיין מינייהו מכסיין פי' כך דליתא בגמ' חוף עלי' מאן דמפרש חטאי דכתיב אשרי נשוי פשע כסוי חטאה והני' הבעל תשוב' כשרז' להמשך השפעות לריך לילך באתכסי' מחמת הקטרונ' ח"ו והלדיק גמור מעיקרא הוא הולך באתגלי' ואומ' שהוא מתפלל על כל אדם די לורכו ומחפורו וכן הוא תמיד מתגלל לפני בני אדם ושואג כארי' תמיד שהוא מחסר מעבודת הבורא ומחזיק עלמו כחוטא חילי'. וזהו מ"ט הני מכסיין ר"ל שריך להיות כסוי חטאי' הטעם הוא דמינייהו מכסיין דהיינו השפעות הצאים ע"י הבעל תשוב' הם באתכסי' מחמת הקטרונ' כג"ל והני מגליין ר"ל הדיקים גמורים דמעיקרא שהם הולכים באתגלי' כג"ל מינייהו מגליין ר"ל השפעות הצאים ע"י ג"כ הם צאים באתגלי' שהם אינם מתיראים מהקטרונ' וזהו כבשים ללבושין ר"ל שתר' שיהי' לך הדרגות שלא תלטרך להצטיי' וזהו ללבושין ר"ל שהוא נותריקון

יש לו צנים ועושר וכבוד ע"ז מהיר הכתוב להכניע עלמו גם בזה שלא להחזיק עלמו במעלי' יתיר' ע"י זה: ואם ימעט הבית פי' אם לא יהיה במדרג' זו של הכנעה מהיות משה פי' הכתוב נותן לו עלה טובה להדבק בצדיקים והיינו מהיות משה כפירש"י ז"ל מחיותו דשה ר"ל שיוכל לקבל קדושה מחיותו וקדושתו של הדיק תמים: ולקח הוא ושכנו פי' אם הוא שפל גרוע כ"כ שהדיק הוא אללו כנסתר שאין משיגה כלום על הדיק והיינו מלת הוא לשון נסתר ואעפ"כ ולקח הוא פי' שריך הדיק ושכנו הקרוב אל ביתו פי' עם השכינה הקדושה השוכנת בביתו ובקרבו וקרוב' אליו לריכיש לרחם על האדם הגרוע ההוא ועל נפשו לכל ידה ממנו נדה והיינו במסקת צבזיל חשבון הנפשות שלא יחסרו ח"ו: איש לפי אללו תכוסו פי' שריך הדיק להשפיע גם לו די פריסתו ולהדריכו בדרך ישרה עד שזכו אל הבורא יתברך ויתעלה:

to evaluate

או יאמר ואם ימעט הבית מהיות משה פי' באם שיהי' ממועט ממדרגת הכנע' באמרו שהוא לדיק גמור: ולקח הוא ושכנו וכי' דליתא כספרים למה פעמים בני אדם יש קרבות גדול ביניהם ומחבבים זה את זה עד למאד ולפעמים כרוכים רבים אחר איש אחד ויש בני אדם אף שהם לומדים מרחיקים עלמם זה מזה הטעם הוא מחמת שבודאי צ"ע היו יושבים זה אלל זה והיו שכנים ומקורבים לכן גם בעה"ז הם מקורבים ומחובבים זה לזה: וזהו ולקח הוא ושכנו ר"ל זה יחי' לו לסימן אם הוא לדיק יש לו בני אדם שמתקרבי' אללו ושוככים עמו בזה' גמור' הקרוב אל ביתו מפני שהי' קרוב אל בית מושבו צ"ע וזהו אומרו במסקת נפשות ר"ל הכתוב מפרש ואומר על אחי' בית אחי אומר הקרוב אל ביתו שזה הוא חדר ששמו גוף כידוע ששם הנפשות מנויים ויושבים בהם עד הגעת עת שיצראו ויצואו לעוה"ז וזהו במסקת נפשות זה יחי' לו לסימן אם בני אדם כרוכים אחריו אזי הוא לדיק: איש לפי אללו תכוסו על שהה פי' כל איש לפי מה שקלל ועיוות ח"ו דאללו רמז לקלוקל כמיש' חכלי' ומחתה פיה לפי' הוא לשון חידוד כמשי' לפי חרב פי' כל אחד לפי חידודו בקלקולו יתגבר מאד וימסור נפשו דהיינו תכוסו פי' הוא מלי' שחיט' על שהה פי' עד שיגיע אל הכנע' שיכניע עלמו מאד כג"ל: שה תמים ר"ל שיהא תמים במדת הכנע' בלי הפסק בתמידות: זכר ר"ל שיהא צמדת זכר דהני' המחשב' נקרא בשם נוקבא דהמחשב' הוא מוליד הדיבור דכשארם רז' לדבר הוא מחשב' מתחילי' את הדבור ההוא במחשבתו ונמלא המחשב' מוליד הדבור והדבור נקרא בשם זכר ולריך האדם לטטר

NINE
connected

CONCRETE
humility

וטרקוין ל"א בוש"ה חה סי' הפסוק מן הכבשים
ומן העצים תקחו רמז לכל בני' וק"ל:

auschwitz - 2011 1000

ולקחו מן הדם ונתנו על המשקוף וכו' כ"ל דמיתא
בגמ' דס יקף מר"ה כדס עולה וי"ל דהכס
כשארס מוסר נפשו להש"ת בשלימות והוא גומר בדעתו
בלו הוא ערף זה נקרא בשם יקף דהיינו לשון
הקפס דבר שאינו בזמון והיינו דס יקף דהיינו
מסירת נפש מר"ה כדס עולה חסו ולקחו מן הדם
דהיינו מסירת נפסם ונתנו על המשקוף סי' דע"י
ישנה וישקוף הקב"ה עלינו בעינא פקחא ועל שתי
המזות מזוזות אותיות ז"ו מ"ת ואכלו את הבשר בלילה
הזה ל"א אש דהנה הבשר הוא רמז על הדיינים כוודע
בלילה הוא הגלות המר חסו הסי' ואכלו את הבשר
בלילה הזה שיבעלו את הדיינים ויכלו אותם בגלות המר
הזה ע"י ל"א אש ל"א הוא לשון תפילה והיינו ע"י
תפילה בתמימות חסו א"ש על מזות ומרורים יאכלוהו
דמיתא חסם בלא מזות ופירשו המפרשים מזוה שהוא
בא לו בחסם בלי טורח ובלא מעות לאו מזוה היא
בשלימות חסו הסי' על מזות קרי ביה מזוזות ומרורים
יאכלוהו דהיינו שיעשה מזות שבאים לו בטורח ובקושי
כמרור אל תאכלו ממנו נא סי' שתרצו שתשלמו המזוה
כי המזו' איני נקראת אלא על מי שגומרי' ובשל מבושל
במים רמז על המים הדוניס דהיינו שלא תעשה
המזוה בפניות כ"א ל"א אש סי' שיהי' כולו לגול כ"אש
מן השמים ולא תותירו ממנו עד בוקר סי' שלא
ידעה את המזו' והתשוב' עד בוקר שהוא לאחר זמן
ראשו על כרעיו ועל קרבו סי' שיהא מוכנע ועפ"ז
י"ל בגמרא אמר רבי יודא אמר רב האומר שטר
אמנא הוא זה הרמז האומר שהקב"ה יאמין לו שיעשה
תשובה לאחר זמן אינו נאמן ופריך בגמרא דקאמר
מאן אלימא דקאמר לזה דהיינו האדם פשיטא כל
כמיני' כי אין יודע מה יולד יום אלא דקאמר מזוה
דהיינו הש"ת ב"ה תבא עליו ברכה על שהוא
מאריך אפו: אלא דקאמרי עדים רמז על הדייקים
שהם מכוונים בשם עדים כדמיתא הקב"ה וישראל
מעידים וע"י סי' שהדייקים אומרים זאת שהם עיוותו
קנת כי אין לדיק אשר יעשה טוב כו' אי כתב דס
יולא ממקום אחר סי' החטא הזה שהוא מוטל על
הדיק לשלם ולתקן אותו הוא ממקום אחר דהיינו
חטא נעורים שאינו נוגע לנדקתו פשיטא דלא מהימן
ולריך לעשות תשובה ע"י מיד אלא דאין כתב דס יולא ממקום
אחר סי' שכבר תיקן עצמו מהחטא נעוריו לגמרי אך
שעתה בעשיית מזות יש לו מעט פניות וגיאות ועל אלו
הקלקולים אומר שיתקן אותם לאחר זמן כ"ל אמאי
לא מהימן כי בוודאי אינם יכולים לתקן אותם בפעם

אחת רק מעט מעט הוא משבר עצמו מכל הפניות
ואז יכול לתקן מה שעיוות כבר אמר רבא לעולם
דקאמר לזה וכדאמר רב הונא אמר רב מודה בשטר
שכתבו אין לריך לקיימו ר"ל האדם שהוא מודה
ומתוודה על חובותיו ויחזר בתשובה אין לריך לקיים
סי' אף שלא קיים עדיין הסיגופים והתעניות אעפ"כ
הוא לדיק גמור ואשמעינן הכא אעפ"י שהוד' והתוודם
על חטאיו אין נאמן לומר שיאמין לו הקב"ה על
הסיגופים עד אחר זמן כ"א שיחזיר מיד לסגוף עצמו
אז"י אמר לעולם דקאמר מזוה סי' הקב"ה כ"ל
וכגון במקום שחב לאחרים מאי דקאמר אינו נאמן
דהיינו שהרשע הזה הוא מסור או מלשין והוא מלך
ללדיק: ולרשע כזה אין הקב"ה מאריך אפו וכדרי'
נתן שמואלחן מהו ונותנין לזה סי' שמואלחן מהרשע
זכותו ונותנין ללדיק רב אשי אמר לעולם דקאמרי
עדים וכו' וכרז כהנא דאסור לו לאדם לשהות שטר
אמנא בתוך ביתו ולריך להתחזק מיד לתקן הפניות
במזותיו וק"ל:

ויקרא משה ויאמר אליהם משכו וקחו לכם כ"ר
רש"י ז"ל סי' הפסוק על אופניו והתורי'
כפטיש יפוצן סלע ויש לפרש דכ"ר הדיק בעת תפילתו
כשרו' להתפלל או לעשו' מזות הכורא ית' לריך
להכין עצמו בשלש מדרגות אי' כדמיתא בגמ' חסידים
הראשונים היו שובין שעה אחת ומתפללים והיינו
שחשבו רוממות אל טרם התפללו ושובין מלשון והאיש
משתא' דהיינו כמותם רוממותו וגדלותו הם מתמימים
על גדול תפארתו וכ"א לריך שיחשוב רוממות אל עד
מקום שידו מגעת בעולמות הפליונים לפי מדרגתו
וע"י הוא ממשיך את נשמתו למעלי' בעולמות העליונים
ומקבלת משם השפעת קדוש' ויורדות למט' חסו הסי'
בזוהר הקדוש מטי ולא מטי חסו סי' אין לך אדם
שאין לו שעה סי' אדם כזה שאין לו שעה זו לחשוב
רוממות אל כ"ל לא יהא נחשב בעיניך כאדם:
הבחיני הדי' לריך להכין א"ע להשפיע השפעות גדולות
לכל ישראל די פרנסתם: בחיני' ג' בעת עשיית
המזות לעשות' בשלימות וככוון' ובשמח' ובתמימות
גדול: חסו ויאמר אליהם משכו סי' שתמשיכו את
כשמתכס למפלי' לחשוב בעולמות עליוני' קודם עשותכם
המזו' הזאת של קרבן פסח' וקחו לכם סי' ע"י
תקחו לכם מלמעלי' קידושא רבא בירידת' למט' .
לאן למשפחותיכם היינו בחיני' ב' סי' שתכינו עצמיכם
להשפיע ולהמשיך פרנס' לכל משפחות ישראל:
ושחטו הפסח היינו בחינה ג' בעשיית המזו' כ"ל
חסו סי' הפסוק גדול כבודו בישועתך היינו ג"כ
שלש מדרגות בני' דעשיית המזו' הוא יושע' לשכיר
שהוא מיוחד קב"ה ושיכנת' ע"י עשיית המזו' .
וכו

Every moment has potential to think

1174

משמר את חזירו בדרך כאלו הוא עלמו פוסק בתור' מחמת התקשרותם: אבל מי שאין עמו לוי' לרדך בעלמו לעסוק בתור' זה הוא כשהלדיק הוא המלוה אבל אם הוא איש נעלז וריקן אין תועלת לזה במה שזה מלווהו ואדרבה הוא מכניס בו עלנותו ומפסיקו יותר מקדושתו שיש בו. והוא ויהי בשלה פרעה ר"ל מחמת שפרעה שלח את ישראל מחמת הנרות שגבעו בו דכל מקו' שנאמר ויהי אינו אלא לרם ומחמת זה הכניס את ישראל גם כן בעצבות * ולכן ולא נחם אלוקים כו' כי אם לא היה פרע' מלוי' אותם ה' הש"ת מוליכס דרך ארץ פלשתים כי קדושתם ה' משמרת אותם אבל מחמת פרעה שהפסיקם מקדושתם בעצבותו לא ראה הש"ת להוליכס דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא ר"ל זה קאי אפרעה מחמת שעתה מקרוב הלך פרעה מאללס ויהי עדיין רועס עלנותו בהם ולכן ויסב כו' וק"ל.

ויקח משה את עלמות יוסף כי השבע השביע את בני ישראל כו' כי הנה רז"ל אמרו בגמרא ויבא הדינה לעשות מלאכתו חר אמר כו' וחד אמר לעשות לרכיז ממש ככנס אלא שראה דמות דיוקנו של אביו כו' והדבר תמוה הלא חוש השכל אינו כך ששאדם רואה לעשות עבירה ח"ו וכי יחי להיות לו מדריגת הראי' כזה הלא לרדך לזה קדוש' ופרישות גדול ואיך שיך שאם הוא הלך ח"ו לעשות לרכיז שיזכר לראי' כזאת לראות את אביו ועוד תמי' גדולה וכי יוסף הלדיק יסוד עולם שבזכותו אלו חיים וקיימים בגלות המר הנה לומר עליו שח"ו יראה לעשות כזאת. אלא נראה שאמת הדבר כך הוא שאבות הקדושים היו כל אחד ואחד על מדריגתו כדוע אברהם בחדס יחזק בצבורי' יעקב בתי' * והנה יעקב אבינו ע"ה ה' עובד הש"ת במדתו שהוא תי' וכל דבר שהי' רואה או שומע או עוש' ואוכל לקח ממנו התפארות להבור' ביה למשל אם הי' אוכל אחר דבר הטוב לחיך חישב בדעתו זה המאכל הוא נכרא ומי נתן טעם הטוב בזה המאכל הלא הבורא ב"ה ואם זה המאכל הוא כ"כ טוב טעם הלא בודאי' שכל טוב הטעם הוא הבורא ב"ה ית"ש אין קץ ותכלית וכך הוא חושב בכל דבר. וזוהו הוא מובן הספוק וישק יעקב לרחל גם הוא תמוה שיעקב אבינו ע"ה יעשה כזאת אלא ה"י הוא כך כאשר כתבנו שכל דבר הטוב שרא' יעקב אבינו ע"ה בא מכה דבר ההוא אל הדיקות ית"ש ויתעלי' ובכאן שראה את רחל שהי' יפת תואר עד מאוד הדיק עלמו בו ית' על ידה כנ"ל: חכו ה"י וישק יעקב לרחל שהדיקות נקרא נשיק' התדבקות רוחו ברוחו ומלת לרחל כמו בשביל רחל ויוסף הלדיק ה' רז"ל להתנסג עלמו במדת אביו וחסולעשות לרכיז דהיינו לראותו

חכו גדול כבודו דהיינו שמתגדל כבודו של הלדיק בקדושתו כנ"ל שממשיך את נשמתו למעלי' ומקבל משם השפעות קדוש' והוא ע"י יצועתך כנ"ל: הוד והדר תשוב עליו כי תשיחור ברכות לעד היינו בחי' ב' להשפיע לכל ישראל. תחדו בשמח' את פיך בחי' ג' דהיינו עשיית המלוי' בשמח' דהשמח' נקראת פנים שנכרא על ידה מלאך הקדוש וק"ל:

LIFE-CHANANG BIGGEST enormous LIFE-CHANANG

פרשת בשלח

יהי בשלח פרעה את העם נראה לפרש דהנה פרעה הנקרא יר הרע שהוא אומות הפורק שמקשה ערפו של אדם והנה לפעמים יתעורר אדם בתשובה ומתחרט על מה שעשה ומודה ועוזב את חטאיו וחו בשלה פרעה פ"י שלחו מחטאיו: את העם רמו לפשוטי עם ולא נחם אלוקים פ"י אעפ"כ אין הנחה לפניו ית"ש ואין נחמה לפניו על עוזבו את חטאיו מחמת שאוהו את החבל בשני ראשין שאפי"ם שאוהו במדות טובות אינם בשלימות. וחו דרך ארץ פלשתים רמו שמנינו שהפלשתים היו בדרך ארץ קלת יותר משאר אומות שהיו מקרבים את יחזק כמי"ש אבימלך הנה ארזי לפיך כו' ואעפ"כ נאמר ויקאלו אותו פלשתים שלא היו טובתם בשלימות כמו כן זה העוזב את חטאיו ואינו עוזב לגמרי כי קרוב הוא פ"י כי האדם הנה הוא קרוב לחזור לסורו כי אמר אלוקים פן ינחם העם בראותם מלחמה ר"ל כאשר יקום עליהם מלחמה היסוד ושבו מנרימם פ"י ישונו אל המי"ר י"ם דהיינו לסורם הראשון לגמרי. ויסב אלוקים דרך המדבר ים סוף פ"י הש"ת ברוב רחמיו הוא פועל סיבות להסב את העם לדרכו הטוב דרך המדבר היינו ע"י התבודדות כמדבר. ים סוף פ"י וגם ע"י התור' שנקרא י"ם וחמושים עלו בני ישראל מארץ מנרים פ"י אבל הלדיקים הגמורים המכוונים בשם ישראל פוליס ממנרים בכלי' זיין מזויינים שלא ישובו בהם היסוד יקח משה את עלמות יוסף רמו על הלדיק הגדול הנקרא בשם משה הוא לקח עלמו המד' של יוסף דהיינו שמחזיק עלמו בחיזוק ועלמות בעבודת הבורא ית' עלמות לשון חיזוק וק"ל. **או יאמר** ויהי בשלה כו' דאיתא בגמ' הסולך בדרך ואין עמו לוי' יעסוק בתור' ולכאורה הלא בלאו הכי הוא מחויב תמיד לעסוק בתור' כמאמר התנא המהלך בדרך ומסנה לכו כו' ונראה לי ליתן טעם למלות לוי' כשהלדיק מלוה את חזירו הם מתקשרים זה בזה בקדושתם ונעשים כאחד וקדושתו של זה הלדיק העוסק בתור' בצינו הוא

אלי' מנרן

Meditation